

APPENINI JEDAIA

215

בחינת
[BEHINAT OLAM]

EXEMPT SONCINO, 1484

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

CALL NO. GOFF, HEB-61 ; ACC. 29203

DATE MICROFILMED

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

OF THE
CORPORATION

אגרת חברה החכם הגדול המסודר הבודרשי
אנכוניט אברם הנקראת בחינת העולם

שמים לרום וארץ לעומק ורוחב לב נבק אין חקר אודב
התהקית על שרשי נחיצב אנוסותו אין חקר
לתכונתו חבים חקר לב אשר אתו: רבות מחשבות בלב צדיק צ
צדקות אהב בקרביו יקדש קדוש ישראל ובשפתו יכבד אלהי הב
הכבוד: אין חכמה ואין עצמ ואין תבונה אשר אין להם רועה מי
מיטבלים בלעדי השלם יתכחשו לו: היכלכל לב שמים הכיל לב
ימים מחקת כלליו קירות לב היטככו כנפי רוח על רוח חכמה מ
שרחפת על מי מטוחות ונחלי עדן היקיפורחבי ארץ מחשבה מ
מושבה עלות קיר קטנה ככף איש ראה זה חלק אדם מאל וחלק א
אלוה בעולמו: האלהים בשמים וזה לבדו על הארץ הולך נכחו
דורש רשומות בכתב אמת גדולים מעשיז בדת ודין: וללה אבעתות
לננויבהלוהו ורוח עתו מבעתו אל יעצור לו לרכוב שמים לחבק ז
זרועות עולם עד היותו באלקים לדעת טוב:

אמר המבאר המחמר הזה הנכבד חברת החכם הכולל הפילוסוף
החלק ר' ידעיה הפניטי כדלשי זל קדא אגרת בחינת העולם להיות
הטיא בו המחמרים כס יבחן חולטת זה המציאות השפל בהגעת ההצלחה והי
והיותו באופן מה מציק לה כדי לעירר נפשותינו לבל נמטך אל המוחש ממנו
הכלה ישנס נפס בהכרחי לבד ואל שנעס מעמיתנו במושכל ממנו הקיים ח
אשר בו תכון לנו הצלחתנו הנצחית ולא חובר באומותינו חבור קטין הכמות
גדול האיכות מדבר צחות כמוהו: ואמר שמים לרום וכו' דל כי השמים יש להם
גבול בחומס והארץ בעמקה: אמנס ללב ככון אין חקר דל שאין לו גביל: או
איהב התחקת על שרשי מחשב וכו' דל כי הוא איהב החכמות השכליות כטבע
עד הדכק במחשבנו: אשר אין להם רועה וכו' דל שבכולם ימצא שלמים מב
מבני אדם: מי מטבלים בלעדי השלם הוא האויט יתכחשו לו כמ יתכחשו
איכך לך עלית קיר קטנה ככף איש הוא הלב:

T 1 es A 30

Expt. Zedner

1879 von Liepmannsohn u. (Litt.)
als Curator beschriftet

Zedner

1879

אגרת חברה החכם הגדול המשורר הבודרשי
אנבוניט אברם הנקראת בחינת העולם

שמים לרום וארץ לעומק ורוחב לב נבק אין חקר אהב
התהקות על שרשי מחצב אנושותו אין חקר
לתכונתו רבים חקרי לב אשר אתו רבות מחשבות כלב צדיק צ
צדקות אהב בקרביו יקדש קדוש ישראל ובשפתיו יבדל אלהי הב
הכבוד אין חכמה ואין עצה ואין תבונה אשר אין להם רגעה מי
מושלים בלעדי השלם יתכחשו לו : היכלכל לב שמים היכל לב
ימים מחקר כלתו קירות לב היסוכבו כנפי רוח על רוח חכמה מ
פרחפת על כוי מנחות ונחלי עוזן היקפורחבי ארץ מחשבה מ
כאשבה עלית קיר ~~הנה~~ ככף איש ראה זה חלק אדם מאל וחלק א
אלה מעולמו : האלהים בשמים וזה לבדו על הארץ הולך נכוז
דורש רשומות בכתב אמת גדולים מעשי בדת ודין ולולא בעתות
למנויבה לוחו ורוח עתו מבעתו אל יעצור לו לרכוב שמים לחבק ז
ורועות עולם עד היותו כאלקים לדעת טוב :

אמר המבאר המאמר הזה הנכבד חבר החכם הכולל השילסוף
האלף ר' ידעיה הפניני בדלתי זל קראי אגרת בחינת העולם לחינת
הביא בו המאמרים בס יבחן חולשת זה המציאות הטפל בהגעת ההצלחה ושי
והיותו באופן מה מעיק לה כדי לעירר נפשותינו לבל נמשך אל המוחש ממנו
הכלה ושנסתפק בהכרחי לבד ואל טנטיס נעמתינו במושכל ממנו הקיים י
אשר בו תכון לנו הצלחתינו הנכחית ולא אכזר באומותינו חבור קטון הכמות
גדול האיכות מדבר כמותו : ואמר שמים לרום וכו' לל כי השמים יש להם
גבול בתחת והארץ בעמקה אמנם ללב נכון אין חקר לל שאין לו גבול א
אזהב התחזקת על שרשי מחצב וכו' לל כי הוא אהב החכמות העכליות בטבע
עד הדבך במחצבו : אשר אין להם רגעה וכו' לל טככולס ימצא שלמים מב
מכט אדם : מי משלים בלעדי השלם הוא האדם יתכחשו לו כמ יתכחשו
איבך לך עלית קיר קטנה ככף איש הוא הלב :

ראה זה חלק אדם מאל לל הנפש אשר עש בו להשכיל להיותו כלם חלקים ל
לכדו על הארץ הולך כנחוץ לל כי בטפלים אין בעל שכל רק האדם לכדו עש
חזק הדביקות בעליונים עד ארצה חיים למעלה למשכיל : היותו כחלקים לל
עד הטלמו נפשו ותשוב אל ההצלחה האמיתית במדרגת שכל הפועל :

על זאת ישתמש כל חסיד יבהל כי אזלת יד כי אראה חמסוריה
בעיד צלמי אבזה כי אתבונן לתמוחות במדינות שנאתי נפשי אמרתי
הן האדם הלז בתבל היה כאחד מצבא המרום במרום לבבו מני ים
רחבו גדותו יפרוש כנפיו ל תימן בחדריו סתום יגלה הן קדם יחלוך
ויבין תעלומות חכמה יסק שמים שמה מרכבות התחכמותו יציע
שאל הנך עליות בתהומות יקרה יעלה משפל מצבו לרום שמו ירד
מגבהי שמו על ארצו עד יסוקלו לפניו נתיבות עולמו רצוא ושזב עד כי
בקלות הרגל שכלו ורוח בינתו בקצו חבריאה מולך ומביא מעלה ו
ובוריד עד יאסוף בחפניו גלילות ארץ בתעצומו ורומו ובגאותו שחקים
עד יבלול מדעו שבעי היצורים ותבונתם תקבץ בחינתו אמיתת חג
הנבראים למוניהם ועל אל אלים ידבר נפלאות ומלך לצד עזרא ימ
ימלל

על זאת ישתמש כל חסיד יבהל כי אזלת יד כו' לל על זאת ישתמש
אין יקרנהו מקרים מתחלפי יעטיר יעני יחמם ויטדד
בראותי זה צלמי אבזה גש כי אתבונן לתמוחות במדינות שכלתי נפשי : כי מ
מהבלתי ראוי הוא שנגף כזה יפול תחת המקרה אמרתי הן האדם הלז בתכל
כו' לל אחרי כי הוא כאחד מצבא המרום וכו' לל אחרי כי יש בו עשם נכח והוא
הנפש השאר מוכן ומלץ לכד עלאה ימלל לל כי הוא ירדנו במופת על היותו
מחויב המציאות והיותו קדמון ועל דברים רבים כאלה :

לאש אשר אלה לו אנכי הריתי עמל וכעס השזב היות גורת ספיר
אשר כזה למקרה ופגע במשרא לחץ : הנבק התעתדו ל
לבו ולקלקל כאחד הרקים היאת שאתו עול וחרפה בנעוריו ובזקניו
אין יושב בשבת תחבמוני יושב בדד ויחם דמי לבר אלהן : רועה
אמונה איכה ירעה רוח מרביץ חכמה ומוסר איכה ירביץ תחת מ
משאו נשען על בינתו להמלט אין חבמתו לא עמדה לו מחזיק בת
בתומתו אין תרפנה ידיו

או אם תחת מסמית יתהפך - למה זה יגוע אדם ואין כבהמות השדה
והייתו יער - למה אבני קרש בין הגבים יחבקו - תחת צאלים תש
תשתפכנה : איך לגיזה במחוגה אלהית מתוארת ה' אמר לשכון בע
בערפל רע עלי המעשה ואין מנחם ממלאכת ה' בשובה נמבזה נמס
מארזים נטשו באצבע אלקים כי יעלה הכורת עליהם - אבינה באגוש
אבחינה יצירתו ולא מצאתי בה חסרון רק את המות הזה :

לאיש אשר וכו' אל אחי היתני שלם בתכלית השלמות כאשר בוארכו - עמל
וכעם כפיני היתני למקרה ופגע לל כי יקרהו המות ולא יוכל להכיל ממנו עם
היתני גזרת ספיר לל עם מזהיר - היות שאתני עול וחרפה וכו' אינו מן הכסוף
היתני לבן ולמטיסה - אך יוסב בטבת תחכמוני - לל היה לו ליסב ולעסוק במ
במיטבנות וידמה לבר אלהין לל לא היה לו ראוי שיטיגהו המות רק היה לו להיות
נצחי כבני אלהין שהם האיש והוא הסכל הפועל אשר ממנו לוקח ועוד הוא
מתרעם מן המקרה ואומר רועה חמונה וכו' וכוסל משגל פעמים רבות במחונ
אלהית היא הנפש - ה' אמר לה שתשכון בערפל - הוא האומר :

מקור חיים הבין לנו חטבע בחבמת בוראו השאיר לנו בחשאיך ג
נפשותינו אחריו ברכה - בה נוכל התנחם ממעשה ההבל
מעצבן ההעדרים - תשועת עולמים יש לנו בבית המלך - ומה תתאונן
בן אדמה כי חצבת לך פה קבר מושב אלקי תקוה לשבת שאקט ובוטח
ומה תדאג פה להפקד כלי מלחמה דמית היות מבני עליה ומה יחסוך
עזיבת שפל ומורד אף כי מחמדו תבל אשר תבקש סלונים וסרבים ה
הם אתנו מיזם אשר פקד ה' את האדמה להסגיר בגושיה רוח חיים ה
חלו ותהי לאדם - הן המה ארבו לדמותם היו בעוכריו - החשקים
מחשכים וכלי הגשקים שקים הפנינים צנינים וחשושנים קמשונים ה
חרחבים לתבים ותוהובים זבובים ותענוגות בני האדם שדה ושדתין
- ואתה תבקש לך תועבות גדולות כאלה אל תבקש - ומה לעשות רק
להנהיג הזמן כתצהיך חבר עקש ופתלתול תאהבהו אבל על פי כוד
מדותיו משראו אבל כפי תכונותיו תשמח במעט חמוטג מתועלותיו ו
וחשנתו ועינו הבחינה תעצום מראת במה שיתרשל מדועיל או שי

שזיק

א ב

*בית יצחק
בית יצחק
בית יצחק
הפרטים מכתב
א"ב יענו*

רצה זה חלק אדם מאל לל הנפש אשר טעם בו להשכיל להיותו כלם חלקים ל
לכדו על הארץ הולך נכוחו לל כי בטפלים אין בעל שכל רק האדם לבדו עם
חזק הדבוקות בעליונים עד ארצה חיים למעלה למשכיל : היותו כחלקים לל
עד השלמו נפשו ותשוב אל ההצלחה האמיתית במדרגת שכל הפועל :

על זאת ישתמש כל חסיד יבהל כי אזלת יד כי אראה חמסוריה
בעיר צלמי אבזה כי אתבונן לתמוחת במדינות שנאתי נפשי אמרתי
הן האדם הלז בתבל היה כאחד מצבא המרום במרום לבבו מני ים
רחבו גדתו יפרוש בגפיו לתימן בחדרו סתום יגלה הן קדם יחלוך
ויבן תעלמות חכמה יסק שמים שמה מרכבות התחכמותו יציע
שאר הנס עליות בתהומות יקרה יעלה משפל מצבו לדום שמו ירד
מגבהי שמו על ארצו עד יסוקלו לפניו נתיבות עולמו רצוא ושואב עד כי
בקלות הרגל שכלו ורוח בינתו בקצי הבריאה מולך ומביא מעלה ו
ובוריד עד יאסוף בחפניו גלילות ארץ בתעצמו ורומו ובנאותו שחקים
עד יבלול מדעו שבעי היצורים ותבונתם תקבץ בחינתו אמיתת דג
הנבראים למוניחם ועל אל אלים ידבר נפלאות ומלך לצד עילאת ים
ימלל

על זאת ישתמש כל חסיד יבהל כי אזלת יד כו' לל על זאת ישתמש
אך יקרנו מקרים מתחלפי יעטיר יעני יחזם ויסוד
בראותי זה צלמי אבזה גם כי אתבונן לתמוחת במדינות שנאתי נפשי : כי מ
מתבלתי ראוי הוא טנוף כזה יפול תחת המקרה אמרתי הן האדם הלז בתבל
כו' לל אחרי כי הוא כאחד מצבא המרום וכו' לל אחרי כי יש בו עצם נכדו והוא
הנפש השאר מוכן ומלך לכד עלאה ימלל לל כי הוא ידעו במסת על היות
מחויב התציאות והיותו קדמון ועל דברים הבים כאלה :

לאיש אשר אלה לו אנכי הריתי עמל וכעס השוכ היות גורת ספיר
אשר כזה למקרה ופגע כמשרא לחץ : תנבך התעתדו ל
לבז ולקלקל כאחד הרקים היאת שאתו עול וחרפה בנעוריו ובזקונו
אך ישב בשבת תחבמותי ישב בדד ויחם דמי לבר אלהן : רועה
אמונה איכה ידעה רוח מרביץ חכמה ומוסר איכה ירביץ תחת מ
בטאון נשען על בינתו להמלט אך חכמתו לא עמדה לו מחזיק בת
בתומתו אך תרפנה ידיו

או אם תחת מסכת יתהפך - למה זה יגוע אדם ואין כבהמות השרה
 וחיותו יער - למה אבני קדש בין רגבים יחבקו - תחת צאלים תש
 תשתפכנה : איך לגויה במחוגה אלהית מתוארת ה' אמר לשכון בע
 בערפל רע עלי המעשה ואין מנחם ממלאכת ה' בשובה נמבזה נכס
 מארזים נשעו באצבע אלקים כי יעלה חכורת עליהם - אבינה באגוש
 אבחינה יצירתו ולא מצאתי בה חסרון רק את המות הזה :

לאיש אשר וכו' לל אחרי היותו שלם בתכלית השלמות כאשר ביארנו - עמל
 וכעס בעיני היותו למקרה ופגע לל כי יקרהו המות ולא תכל להכיל ממנו עס
 היותו בזרע ספיר לל עשם מזהיר - היותו טאעו עול ומרעה וכו' אינו מן הנכון
 היותו לבן ולמטיסה - אך יוסב בטבת תחכמוני - לל היה לו לישב ולעסוק במ
 במיטבנות וידמה לבר אלהין לל לא היה לו ראוי שמינהו המות רק היה לו להיות
 נשחי ככני אלהין שהם האיש והוא העכל הפועל אשר מתנו לוקח ועוד הוא
 מתרעס מן המקרה ואומר רועה חמונה וכו' וכפל משל פנאים רבות במחוג
 אלהית היא הנפש - האמר לה שתכונן בערפל - הוא האמר :

מקור חיים הבין לנו חטבע בחכמת בוראו השאיר לנו בחשאיור נ
 נפשיותו אהריו ברכה - בה נוכל התנחם ממעשה ההבל
 מעצבן ההעדרים - תשועת עולמים יש לנו בבית המלך - ומה תתאונן
 בן אדמה כי חצבת לך פה קבר מושב אלקי תקוה לשבת שאקש ובוטח
 ומה תדאג פה להפקד כלי מלחמה דמית היות מבני עליה ומח יחכוד
 עזיבת שפל ומווד אף כי מחמדי תבל אשר תבקש סדנים וסדנים ה
 חס אתנו מיזם אשר פקד ה את האדמה להסגיר בגושיה רוח חיים ה
 חלוז ותחי לאדם - הן חמה ארבו לדמו ותם היו בעוכריו - החשקים
 מחשכים וכלי חשקים שקים הפנינים צננים וחשושנים קמטונים זר
 ורחבים לחבים וחוחובים זכוכים - ותענוגות בני האדם שדה ושדתין
 - ואתה תבקש לך תועבות גדולות כאלה אל תבקש - ומה לעשות רק
 להנחג הזמן כהנהיך חבר עקש ופתלתול תאהבו אבל על פי כוד
 מדותיו משרה אבל כפי תכונותיו תשמח במעט חמושג מתועלותיו ו
 וחשנתו ועיני הבחינה תעצום מראת במה שיתרשל מהועיל או שי

שיזיק

א ב

שיזיק

שיזיק

שיזיק

אפס כי חברת הזמן מצדלי ערב מהורת הנטיה בעלם יאסף אל ידו
ניצוץ השמש מלא קומצו ובפתחו עמד מרעיד כי אענו רואה את כ
כל מאומה בידו

מקור . חיים וכו' אחרי התרעמו על המקרה השיב הגוף השיב זאת אך הוא
האמת אחי בהתרעמי על המקרה כי המקרה לא ישיג רק ההרכבה אמנם הב
הבור' השאיר לבני שאיחית והוא הנפט והמקרה לא ישיגה בה נוכל להתנחם כי
היא תכלית המבוקש ולא הקניינים המדומים ההווים וכפסדים . מה תתאונן
וכו' ל' אם יקרה המות מוטב אלהים תקנה לשבת שוקט ובוטח היא הנפט אשר
לא תמות להסניד בגוטיה ל' החומר ומזהירך מן התאונת הגשמיות באומרת ה
החשקים מחשכים וכו' ומה לעשות וכו' הוא מיעטך אך תתנהג בעולם הזה
להגיע אליההצלחה הנצחית להנדיג הזמן כהנהיגך וכו' קרא הזמן חבר כי לא
תזיה בלתי . עקש ושתלתי יען כי לא יורד דרך שלמות כלל רק התאונת . תעמ
תעמח במעט המוטב ל' הסתפק ממנו בהכרח לכד ואל תשתדל בו ביה שלא
יעילך אז יקרה כי הזמן קצר ככללי ערב ינטו במהרה וככל מעל

ראה זו רעה חולה לא זורה ולא חובשה בהתעצם תשוקת משכיל
לתבליות בלא העיל בהגדילו מעצות נמרצות ועשתונות משתנות ל
להרבות מזהר ולהרחיב מתן נטושים עלי ארץ בחלפו נעזבים אח
אחרי נפלו . כי מזה חלקו בביתו מכל עמל שיעמול לגותו ואדמתו מל
מלבד אחחת תמיד . ומעשה שולחנו : ושאר מכמניו ובתי נבאת וצ
רצוי אשר הפיל לנפשו חבלים בנעימותם מה בשורת לו מחס כי אם ר
ראות עינו אף כי הם ידיו לו למוקש . בחוממו חלקי נפשו העבדים והע
והעבירו החפשי מחס החשוב . כל אשר תאמר חברת פחותי כחותי י
יעתן לה ובבל אשר יאו הם יקחו חלקם . וככלב יחידתו בידסתים
תרדם יחידת היא והיא מתנכרה . אם יבקשו תכונות מפיהו תסכל
עצתו יאלם . נתקן מורשו כדעתך פתיל הנעורת בהריחו אש ביראחו .
ורעד . חזק פועל חכם : הימתק נזיד עדשים בו תמכר בכורה . א
הטוב מלא כף נחת חלוש מושג ממלא חפנים אף עמל מכאיב .
הטוב שישישו בני מעי . ונפשי תאכל . אדמתי עצם תאדם . ונשמתי ת
תשם . ומוח יתקן מולך בחזון לילה ובחזקתו וגובה לבו יעור ותנה ח
גלום

או במראה יתודע יתחכם אלו יאספו עדרו בעלי אסופות ודקיץ וריק
נפשו אי לז אש זרוע שיפול הרועות תשבר : אילו איש זרוע ארץ ת
תנחלו : כי לא לז יהיה הזרוע אשר ירש ארץ :

ראה זו רעה חולה בהתעצב תשוקת משכיל וכו' רל כי רע ומר עלי המע
המעטה מן האדם שהוא משכיל בתנו ובטמונו טבלו אל תכליות
בלי הועיל כאשר יבחר אחד כן בקניינים המתמים לקנות ממון אשר יביחאו א
אחריו במותו . אף כי הם יהיו לו למוקצ וכו' רל שבחטאו לעזיב המושכל הק
הקיים כדי להמטך למוחש הכלה לבחור הקניינים המדומים וקניית הממונות
בהיותו אן וטבהל להם להמטכו לתאוונת לא יקנס במיטוד נירומם התאוונת ה
הגשמיות אשר נבראו להיות משתתים לכחות השכליות ועבדים לשכל שראוי ש
סימלוק עליהם נשים כפשו רל הכחות השכליות והשכל שראוי מן הדיון להיות
חפשי ובטבע ארץ להם עבד ומטרת לתאוונת : וככלב יחידת . רל כפשו הטכ
השכלית . יבקשו תבונות מפיהו כו' תסכל כי לא היגל כפשו אל המושכלות רק
בגשמיות ותמה על זה נאמר הזה פועל חכם וכו' בתמיה . הימתק כמד ערשים
וכו' המשל הנדר לתאוונת הגשמיות והבכורה היא ההכלה הנכחית וכפל משלו
לחוק : ארץ תנחלה רל ארץ היסודית כי ימות כאחד הבהמות מאין תק
תקומה יען לא עשה מעשה יזכה למעט לרשת את ארץ רל ארץ החיים כאמרנו
ועמד כלם עדיקים לעולם יראו ארץ :

ודעה עוד מזאת עוצם תשוקת האיש ההמוני שיגיעו תקופות חימום
להגיע למבוקשו ואולי עם זה לדאות ברעתו כלתה נפשו שתכלה
שנה וקללותיה תגלינה . ואיכה ישכור מה מלילה שבין לילה יאבד .
או יאמר מי יתן ערב בו ימולל ויבש . איך ישאף על אשר עם נוס הז
העללים ינוס ליחה ושאף צמים חילו . אויבטח על הברת נשבתו וגו'
כבוא השמש מועד צאתה יצפה ליום יספה יחכה לקץ ימים . יקוץ ב
באימים . למועדים ימועדו רגליו לשנים ישתנו סדריו לשמכות ישמט
ליובלים יתאבל . נכספה נפשו שיכספו פניה תשבע בחרפה חכתה ש
שעכה בלי חמלה : העל זאת לא שמת לבך ברעותך לדלג במהירות

כל יגיע
ליום יספה

בדרך עין מראשית שנה ועד אחרית שנה ואם חשקת עבוד האדמה
בעבוד אלקים מאהבה איך תאזה יום תשמטנה ונטשתה אך זה כי אם
דע לב :

ורעה עוד מחמת עונם תשוקת וכו' לל כי תשוקת האיש ההמוני אינו לשל
לשלימות כלל רק להגיע אל מבוקשו דהיינו לקבל ממון או
מרווח לזמן קצוב כגון השכירים כשהו בתחילת השנה היה חוצה להיות בסופה
ולא ידע כי כנפשו הוא ומבאר זה בכפל משלים : אם לקחת נפשי ממך וכו'
אם אני כהם לעשות מעשהם למה לי חיים : אם קצת מסעי ומחלבי לל גם
אם אני מתעצל בהצלחה מה יועילני כי ארכו לי שם הימים אם לא אעשה הת
המוטל עלי ואשר עליו נבראתי : לפי טגנה החושק להגיע לתקופת השנה כאשר
ביאחנו נטה גם מי שאינו חס על הזמן אמנם הוא מאכזר בדבריו הבאי מה ת
תאמצי שיבה טובה וכפל משל : ואם תראה אני הרענת והטוב ובחור בטוב
כלי אידע לל לא אדע לבחור הטוב מה טוב כי אדע וכי אבין מה טובו מעיני
לעיני לל אם אומר בעריתת לבי אלך לא תתאמת בחירתני עו' כי לא יטב בעיני
ה היטב בתמיה : האמיר כמו האמירך :

אם לקחת נפשי שמך מנתיבות כאלה למה לי חיים : אם קצרו
מסעי ומחלבי אל מחוץ החפץ מה יועילני במעברות כי
ארכו לי שם הימים אם להשגת תבלית רחוק נבראתי ואני אתנהלה ל
לאשי מתעצל טמון יד נלאה להשיב אל שולחי דבר מה תמריצני שי
שיבה טובה : ושנות חיים שיוסיפו לי מה יוסף ומה יתן : אם לעשות מ
מלאכתי שולחתי דנה ואני רפה ידים נגוע הטיול מוכה הכטלה מה י
אטיב ומה ידע שבתי הבית מעט או הרבה ואם הוא אגבי הרעות ו
הטוב ובחור בטוב בלי אדע מה טוב כי אדע וכי אבין וכי אומר מה מ
מתוק לחבי דרכי מה טובו כל מעיני לעיני : דתתאמת בחירתני היא
היא אן דברי כי יטב לנפשי אורח אבחרהו היטב בעיני ה או התישר
דרכי לדרך במתיגאותי כי היא ישרה בעיני : האתעצם כי נסחתי מ
מלכי ישפר עלי אם בחצר מלכי שקר נסכי או כי אעריך עצתי הגבלת
אם נעריך בסוד קדושים המוני יערוך : או כי אאמיר אמרתי אם מרה
תהיה באחרונה : העלים ים זועף רב מצולה רחב ידיים

והזמן גשר רעוע בנוי עליו ראשו אחוז בחבל והעדר הקודם להיות
ותבלינו לראות בנועם בותמיד לאור באור פני מלך : רחב הגשר א
אמת איש וגם אפסו המסגרות :

העולם ים זועף כו המשל הוא מוכן אחוז בחבלי ההעדר הקודם להיות
רצה כזה מה שהתבאר בחכמת הטבע היות סכנת ההייה שלטה החומר והצורה
וההעדר להיות ההעדר הקודם להייה אחת מסיבות ההייה עם המתה סיבה כמ
במקרה והאחרת בעצם כאשר התבאר במקומו כי לא יתהנה דבר אם לא היה
לו העדר תקילה להיות החומר פושט צורה ולכנס צורה אחרת כי היות דבר א
אחד הפסד חבירו וכל הנה כפסד : בנועם מתמיד לל ההצלחה הנכסחית : א
אמת איש : כנה רוחק הגשר לאמה כי היא מהה קצרה וכעבור אדם על גשר כ
כזה לא יעמוד רחוק בו : אפסו המסגרות הם המיתקה והלידה על דרך על כרחק
אמה חי ועל כרחק אמה מת והמשל מוכן כל זה מוכן :

ואתה בן אדם על כרחק אתה חי עובר עליו תמיד מזם היותך ל
לאיש : בהביטך קצר המסלול ואין דרך לנשות ימין ושמאל
התתפאר ביד ושם בהצניצך אבדוק ומות לך חומה מימינך ומשמאלך
היעמוד לבבך התתחאגנה ידך : וכי תתהלל בחמדת קצין ורוב ענין
אשר אספתו חשפתו אשר בקשתו בקשתך ותרד לרשתו ברשתך : מה
תעשה לזעף הים והמונו כי יתגעש ושטף ועבר ובית מלונך אף הוא ית
יחשב להשבר : זה הים גדול אשר אתה בקרבו התתפאר עליו : גם ה
השתרר על פרסיו ורכבו . צאנא עתה והולחם בו : גם כי תחוג ותנע
מיין תנאות גאונך אשר ינוד מעסים רמוני תממותך שהמה רבך
כמעט במעט נטותך אנה ואנה תאבד כרגע במצולות מבהולות ודמד
מידם אין מבקש : תלך מתחום אל תחום נבוכ בנבכיים ואין אומר
חשב : האבטח על שקר האשען על משענת קנה רצוף לח
לחשוב מלק אורחים אשר כזה מבצר נשגב ובית
מקדש מלך : כנף פרעוש צפורן שמיר קורי עכביש ראמות וגביש
וכי תראה הימים נעימים והזמן מפוז ומכרכר והרגע חולך לדר
לחרגיעך והשעה משתעשעת משחקת לפניך בתבל ותבו בלבך לא
לאחרית הימים על שקר אתה בוטח : על הקקון אתה רואה כהרג
גבוהותלול : אד

לשון אלה הרב
לשון אלה הרב
לשון אלה הרב
לשון אלה הרב

לשון אלה הרב

העל אלה השלכת נשמה אחרי גיו דסיכות דרכיך אל מול נוגי תעטגי
 בשר: וכל אשר תראה אוהבת אלהיה בזוכרת אחייתה במצטיידת
 לדרך בעמל יריה תרגיזנה. מדי עלותה בבית ה' כן תכעיסנה. ה
 העל הבלי חמודות מדימות תטוש יקרת נצח חמדת עולם. והיה כי
 ישאלך לבבך מחר בקפוץ ילדיוס מי ילד ל' את אלה אף אתה אמ
 אמור לו שרירות לבבך ועצתו היעה היקלקל עבד מלאכת חקו ורוח
 המושל לא תמאסו. היתה לך איש את אחוני בבלי דעת והוא לא ש
 שנא ל':

(שן) כנס

האבטח על סקר וכו' ככה העולם הזה לקנה רצון ומלץ אורחים טהס ד
 דברים בלי קיימים וכפל ותבז בלבך לאחית הימים לל כי לא
 שמת על לב להגיע אל ההצלחה יען האותך הזמן השפיעך כל טוב שמנת עב
 עבית כסית. על סקר אנה ביטח. כל הקקוין כן לל קנייך אשר אנה רואה ב
 כהר גבוה ותלול: כמצטיידת לדרך כי לשון ציה. כן תכעיסנה. אנה מכ
 מכעיסה. הבלי חמודות הס הקניינים החזמים. ילדי יוס הס המקרים:

ומה תתהלל הגבור ברעות נאות דשא אחרי הבחורים לעיני הש
 השמש. בהרביץ בפוך אבניך בצחרים עם עדרו חבריך
 האומרים לנפשם אכול ושתה ולבם בל עמם אשר אין לפנידם כי אם
 גיותם ונובה חומס המדומה נשיאים ורוח וישש אין: הלא ידעת כי
 יש למעשיך זכרון וכי יש למעלה ממך עין רואה ואין שומעת את כל
 שאנך ואת כל התרמוך. ועתה על מי בטחת לפרוץ גדרות אשר יסחו
 אבירי הרועים. המבלי אין אלקי עליך לדעת את מוצאך ואת מובאך
 המבלי אין קברים תחתיך להנקס בתוכם מאיבי ה' ואיך לא שמת ע
 על לב כי התמורות המניעות שלוחי ההשגחה לא יסכו בלבתם לגמול
 ולענוש פרטי האדם וכתותיו: וכי מפני עליו תצא השגלת הנריב וה
 והרמת הנבל: יום יעלה במעלות איש הבלי על מה היתה נסכה ו
 יום משמים ירד איש האלקים המלך דבר רדה ואיך על אלה לא פ
 פקחת עיניך ההסיתך וגם יכל לך רעיונים ודונים ושעופים נרפים י
 ימם יעצוך כליות בלות אף לילות יסרוך בשיטים המתיקו לחבך ר
 רגבי השלון בחמאת פתנים בחמת תנינים מסוכה:

ובעלילות השחיתו התעיבו הכאיבו לך כל חלקה טיבה ותשועות בח
 בחלקת אמרים רבו משמן : מזה לך נרדם לבנה רמוך לתתך זרשע
 עשר ארצו כאלה כל ימי עולם ואתה שאל בירכתי ביתך מדת ימים
 אחרים הם כי גרשך מהסתפח בנחלת קדושים משרם חיצבת מזה
 מהתערב בסוד היות החיזך : ומעונו אריות היו לך למעון : ואם על
 אוצרות מופז וסגלת מדינות אשר כנסת דוספת גאווה לגוה בהשפילך
 לפניה רוח נדיב ראה הוכת בשבט סבלות ונגעי עוזן העל אוצרו חשך
 צררת שנאת צרורה בצרור החיים : העל רצי כסף עשקת ורצות כוסף
 אמתי ותשוקה נכבדת : אפס כי לא תהיה תפארת הממונות נמשכת
 עוד מעט ויצאה רוח אלקים רעה לבזר רבושך וחיו כלא היו חמשים
 אלפי זהב אשר בקנינים מכרת נפשך : יתהפך הזמן כמעט רגע לקחת
 חן וכבוד מעל ראשך תרד אש אלקים מן השמים ותאכל אתך ואת
 חמשך :

א"י י"ג

זמה תתהלל

הנבור כן איז זה הנבור האמיתי רק כמו נביר צד
 ברעית כאות דשא לל באכול משמנים ועתה מתקדם
 אכול ועתה ולבס כל עמס לל כי לו יחוננו על נפשם נשיאים ומח ונעס איז
 כן כי כאשר יעלנו נשיאים ורוח תקליתם הטיב להגיד נשמים אמנס כאשר לא
 יוד נעס הנשיאים והרח אינס אלא דממן בלי תועלת כן הארס כאשר לא י
 ישתמש במושכלית שהם כמו הנעס לל התכלית והשאר מובן : התמ רית המג
 המניעות הם הקנינים המדומים הנקטים והנצודים זה יעציר וזה יעני זה יח
 יחלא וזה יבריא יטלוחי ההטעה הם לגמול ולענוט כן נסיבה כמו סיבה
 רעיונים זמנים לל לחשוב שאין גמול ועוכס מהסתפח בנחלת קדושים מצ
 מצרם חוצבת כי נפסך דמה להם נמסס באצלת וכפל משלו לחזק ואם על
 קנייך בטחת בהשפילך לפנך רוח נדיבה טהיא נפסך ראה הוכת בשבט ס
 סבלות כן אפס כי לא תהיה תפארת הממונות נמשכת לל כי לא יעמוד בידך
 זמן מה ויצאה רוח וכך והשאר מובן :

א"י י"ג

ומה אחמוד

אדמה באדמה וצבא בצבואים שימורה עברתה
 בחברתה אמיץ קשרה בקשרה בתקפה וצופה בקש
 בסופה אחריתה וסופה ק"ן מתמיד וחרפה רציפה או מה ית
 יתענג בשרי בדתבשר על רוב שנים ומתבוסת תמותה אין מנוסה :

מה יגבר לגבורות עברות וקבחות אחריתם או ישמן לשמונים אשמונים
בצדס או יתעשת לתשעים אק תשועה בגמולם היתנשא למלך גמול
יתמוללו וימלו ורמשים ימסו כמו מים ואם יום או יומי יעמדו הלנצח
לא יאכל ואיך תצלחנה שדמות סדום ועמיר עמורת

ומה אחמוד ארמה כארמה כו' אמר כלבו אחרי שהארץ הזאת והעולם הזה
כלה ונפסד בארמה ונבנייס אמר עניינס ידע ונבא כמו נבא לאמו דלוצ
עברתה כחברתה לל כל אשר תתחבר אליה תוסף עברה אחיץ קשרה כמו קשר
קשר לל מרד והסאר מנבן היתנשא למלך כמליס וכו' כי האדם יתנאה ויעלה
אחיתני על כל הארץ היום ומחר בקבר יכל ולא יעמוד לבנח רק זמן קצר כמו
חס או ימים על דרך משל :

תבל מקור הבליה וההפסד המהבלך נחל לחתונה להשאיר לו
אחרית ותקוה מוצא ההעדדים המבך נקוה למצא שם ושארית
כי אתור בחקירת שרשך ומוציאך מאין באת ואיך נוצרת לדעת התב
התוכלי להשיב התצלחי למחכה מצאתי בונך היו בעוכריך ועושך
מהרסוך ידי מעצבך מעציבך ומציבך מחריבך הרביצוך בעש י
יסודך ברקב המציא אפס מונך נמסה הרבבתך אבל אחרי עמודי ע
על מומך וגלותי חרפתך לכל מוצאך האלך אחרך האתכבד בח
בחרתך האוסיף עוד חשוק בזפיך הנראה לעיני אחרי בזיתו בלבכי
ואיך אסבל ונפשי אשבל ומאשכול מרודות מרודך ומלענת ענבך א
אקו עשות פרי ותנובה המעוז צחנת שחינים בחמת תנינים איניא מת
מתוק ומגית הארי וחרוב ארדה דבש אף כי בחזותי חשוקך בני בל
שם ואנשי השם המה שנואיך ראיתך תלקטי הקליפות והתוכות תו
תזוקי תאספי האספסוף תקריבי הרק והמל א תסיעי בזאת תעידי על
שרשך חבלת המכשולות סוחרת החסרנות בזאת תכריזי על נבלותך
אשת לפידות בהשתדלך כל היום ברוב רשעתך הסר המלכים איש
ממקומו ושים פחות משפחות ובו משפחות תחתיים בהשתגעך כל
היום לחתיות על דלתות בתי הנריבים תו השתתה ומפל ואת בתי ה
הנבלים תבני גזית

ואבן יקרה אש חרנך כגן אלהים בעצי לבנון מתלקחת והסנה אינינו
אכל אהים תגדעני ולשקמים תחליפי כח תאפילי דוללה מהלל הילל
בן שחר תשחירי לבנת ספיריז תכבסי בנתר חלאת נכתמי עין לזיף
ג'דים וכתובם ארבים ומה לי ורך גברת הנבלות תדברי רבות לרכי
הלכב אחר תשכרי גרמיהם תיטיבי ראשך תסקיפי בשחר בעד חלו
חלונך ואחר תעוף עינם ואינד : יוצץ כבודך סביבות אהלם מעט ו
ואחר יעלם שולי מעליהם על במות זמנם תסחבי כמעט רגע אחר
תנהגם בסחבי חמלהים סחוב והשדך יאציל כרגע קטן רצונך על
ראשיהם לית חן והדר ועוד מעט ישולח קצפך ימשוך ליתן בח
בחכה מכת חרב ואבדן היית בעיני כאשה זרה סבלה זוללה כל ח
אשר זסיפו לאכול מפתה ולשכב בחיקה והיו לה לבן אז תפשע לבנה
בעת ההיא ואח או בן השנואה לא תכיר שמעוני אחי ועמי זאת ש
דמרטשת עולליה ברוע מעלליה זאת עיני עליה סודו מפתחיהת
שהמה פתיחות ומנגד עיניכם הסירוה אל תפקדו את הארורה הזאת
וקברוה :

תבל מקר הבליה כו עוד אמר כאלו היה מדבר אל תכל טהא פס נגור
על היטוב מקר הבליה וההפסד כלל בזה כל המורכבים אשר אין
להם מציאות רק בתבל המהבלך ניחל להשאר לנו שארית ר"ל קיום נצחי
כי הכל כלה ונפסד וכפל משלו כי אצור כו אחקור מציאות אך נכרחת
מציאתי בוסך בעוכריך כו זה מוכן כי מי שבחאה עשה לה זה טהא נפסדת א
אחר כן אבל אחרי עומדי על מייק מן הדין הוא שלא אוסיף חשוק ביופך כו
המעיו בתמיה אציא מתוך ארדה הדבש הוא משל אל ההבלחה אף כי בח
בחזיתי חמוקך ר"ל כי אראה אהובך הם בני בלי טס אנשים רקים ופוחזים
ואכני הטס ישנאך וכפל משלו עז אט חמוקך ר"ל כי כל חמוקך הוא להרע ל
לטובים המטולים לגן אלקים ותטובי לרעים הנמשלים לסנה וכפל משלו ב
במשלים טונים נכתמי עון ר"ל רשעים אשר נכתם עונם ולא יועיל להם כב
כבוס בנתר ובנרית והיא תכבס בנתר לזיף נגויים

לזיף גלויים · לל כי נגליהם יהיה ישר וטוב ובתוכם ארבע · לזיף · חבורם
כמו כמעט איש ולמות · לבכה פי ינשכי תכל הנקראים בניה היא תפסע בהם ·

אך אבטח על זמן יורפפו עמודיו ורריו תלויים בסעדה סובבת
אין מעצור לחחה ישתנה בכל חלק מרגעיו בעלות וברדת שניים אין
מספר בחזותי סביבי יקרו אכיר הבל ובוז אחזו בצד עיקרו ובראתי ב
באוצרי זהב ארגיש נחש הנחשת כרוך בעקבו כל אשר יוסף לחשיב
אומר לרעיוני דעו נא וראו כי רעה זה מבקש · ואני כרחל נאלמה מ
משתאה מחריש מתעצב לעבר נבהל להווה ירא לעתיד מתנהל
לאש נושא עול סבל על כרחי עד תום כחי ונוס לחי המקום תפ
תמוחת בזמן קצר וצבא חרפות עשרת אלפים בחדש חליפות :

ואך אבטח על זמן · לל כי הזמן הוא כמשך לתנועה הגורמת ההיח
וההפסד בתמידות על כן אמר תלויים בסעדה סובבת שהיא
הגלגל אשר בו יטוער הזמן כאשר כאמר בגרין שהיא מספר התנועה · אין ת
מעצור לרחה לל להיות התנועה עם ההצטנות מתמיד · ישנה בכל חלק מ
מרגעיו · לל כי יבנאו ממנו מקרים משתני כפי התחלה מקום מצב הכוכבים
מרגע לרגע יסבנו בנכראים השפלים התחלפות וטנוי מצד טפסע עליהם
ובהם בתמידות על דרך אמרם חלל אין אדם נוקא אצבצו מלמאז אלא א"כ
מכריזן עליו מלמעלה · ובכלל היות המציאות הזה השפל מוטפע ומוכנה ממ
ממערכת העלמיים והיותם הם סיבות ומה שיקרה בשפלים מאובב דבר מב
מבואר מאד למי טעיון בדברים הטבעיים עיון מה · אכיר הבל ובוז אחזו ב
בצד עיקר · לל שהזמן אינו רק מספר התנועה שהיא המהווה ומשפדת בתת
בתמדות · וכל דבר נכחי לא יפול תחת הזמן · משתמש לעבר נבהל להיה ירא
לעתיד · כטל ג' לשונות אשר הזמן נכלל בהם כי כל דבר וכל חלק ממנו הוא או
עבר או הווה או עתיד ואין לו מציאות רק בעתה · סובל על כרחי · כי כל עוד
הדבק העצם בחומר הוא תחת הזמן וצריך לסבול תמותתו עד יום נחת לח
לחשפי נשמתו "

עתה אוכר שצדק מאמר החכם אשר חשבנו שסכל הבנתו באם
באמרו חזקן ענין אלהי לא תושג אמתו . אי לעינים
שכך ראות כיצבאות שאות מחומתי ויסיפו לדתאבק בחיקו בלי י
יטביתו מלאכת המשוש . כל עוד יוסף להתעללל במ השמחים אל
גיל בראיתם יתאב שיאם . וינשא תועבותם לעיניהם . ולא יסקלחו .
בשפכו למעמסות תוכחות לדושות . ונאצות נמרצות בראש כל זה
חוצות ועיניהם הרואות ולא יחושו . כאלו יצחק אליהם ולא יאמינו
לא האמינו לשמועתו ארבי מחולות אחבי כלולות חושקי יעלות
נשקי אילות שוחרי עדניו סוחרי רעיו חשבוהו כמדתל . והי כמ
כמצחק בעיני חתניו

עתה אומר שצדק מאמר החכם אשר רצה לתת גדר לזמן ולא ינחא כ
במאמרת העטרה ולא ידע לגדו וואמר הזמן ענין אלהי לא תושג אמתו וח
וחזר לבונת וואמר אי לעינים שכך חלאת רל מהתמנות והמקרים הרעים .
מלאכת המשוש הוא המטל בטושכו למעמסות רל אף כי ידלו מקדי הזמן הכ
פכאש עליהם ליסרם לא יחושו כאלו יצחק אליהם ולא יאמינו שהיא למסר

ובהפשי אמתחות עתותי אם אמצא גביעי הדד וקני מנרה . ח
האם יוכל זמני כבדני גם בי יחיה בעוזרי שבתי ואראהו קצר יד מהו
מדותיע למשול במכאיבי להסירם מעלי . לא יסוד שבט פחדו ע
עליהם ולעצור במחריבי לא יעצור כח . כי יבחרני מיתר שבתי לעפ
לצפני כסוכה מרוכסי מהומות מקריות מרגשת שואות רעוניות . ות
ונתנני עלין נגד אחי נמלט משבכת המבוכות הנמשכות לבחירה . ות
היש לא ידו להצילני מכמה פנעים טבעיים מוכרחים . והמוק תוצא
תוצאות תלאות משמים ילחכו בי כי אראה כדורים יקרים מסודרי
סביבותי כדור יצנפני יצנפח . והמה נפל אומכני בפלאי מעשיהם ו
ונבדתם . תאבד כל חכמה וכל בינה תסתתר לשער גדולי רחיקה
ומרחבי קצותם על גבן : ארץ נתנה באמצעיתם מערה שפלה א
אליה ישפכו כל מותרות הטבעים ועפושיהם : ובשאתי עיני ואבינה
בעלינותם המופלא ממני ורבבות גדודיהם עטרים אלי ואל אנשי
אשר בקצה המערה

72

יושבים בקצה נקודה קטנה שפלת המקומות אחרי התחלקה לאיקלי
 לאיקלימים ומדינות ועיירות ובתים - מקומי כשיעור יתוש כשיעור קומ
 קומתי וצל קרתי הקטנה - מאחד בתי עיד קטנה אחת - היתפאר ח'ש
 אשר כמני על אלה הגברים החוצבים קברי טרם הזתי - וכל הימים
 אשר אני חי על האדמה האבק אני ומלכותי והמה ישוני לכל אשר יחפ
 יחפצו - מה ישתרר צעיר זבובים קצוץ כנפים - שקוע בכלא מעוך בכ
 בכלוב וכל צבא השמים עומדים עליו מימנו ומשמאלו - היכול זמני מ
 מלשני מפחד אחת הפחתים הקטנים אשר ממתם יכח להגלי - אשר
 מעת היצירה ערכים להחבילני אליהם - אלו הגופים הנראים שמם בו
 בוראם עבדים מתמידים להתענג בסיפור כבודו מבל שפה - מבל
 היות לראות ולעמל - מעמדם במערכות שם יתנו צדקות - ולא ניתנו ל
 לצוקות - המה יעבדו שדי ולא ידעו שדך - ואף גם זאת כיכולת הטביע
 הטביעם מראם בגורתם היקרה נתנם בחילוף מצבים ומהלכים הפכי
 הפכים מחייבי פעלים בשפלים בהנעת גופים שזבתים מתים ותנית
 הזנות לקבל צורות להשיב מתלבש המתבייש ממעחמוז - לא שלכך
 נוצרו לעבוד יצורים אבדים שהמה נכבדים מהם וגבוהים עליהם חל
 חלילה ליצורם לחביע היקר לזולל - והעומד לאובד - ולא יחשב פעל
 חכם שיכך כלים משקלים עשרת אלפים בכר כסי לעשות מחש ברזל
 אחד - אבל בראם בתכונה בתכונה לא ידעה בלתם אשר דרך סבוב
 סבובם ולתם לעשות מלאבתם - חזון להם מן הטוב שיעור רחב יחי
 ידים - כי אלהיהם הטובה אשר כן יסד ויטבעו וותיחו כדבר ה' יקח
 להם מיטב השפע ראשונה לתתם יושבים במלכות - וכל המלאכה וס
 נמבזה תמס השליט ארצה ותבל ובניה תחיה בעור

ס' ס' ס' ס'

(אין יראה
 1910 1911

בחפשי המתנות וכו' ר'ל ובחפשי המתנות עתתי לראות היט סס גביעי
 הוא מטל על השלמות - הוד וקני מנורה הס כנוי אל השכל ואל השכלות האס
 וכל זמני כבוד ר'ל שוכל להצגני ההכלאה ולמורתי והמקדים הזנים קתיר

שבתו ואראהו קצר יד מהנשיע למאול במכאובי ולהסירם מעלי ולא ישחת מ
 מומי . היט לאל ידי להצילני מחמה פגעים וכו' משמים כלחמו בי דל יאופע
 אלי באמצעות הנרמים השמימיים כי אראה כחורים וכו' דל הנלגלי הסובבי
 ומתנועעים בלי לאות ורכבות גזדים . הם הבוכבים והמזלות : היתפאר
 חלט . דל שאף לי להתפאר עליהם ולומר שאני נכבד מהם כי הם חוצבים ק
 קברי טרם היוני כי בתנועתם ילבטו החמרים מרה ויפסטו מרה . הארי מ
 מוכן . היכל זמני מלטו . כדאמרינן רגלתי דבר אנט אינון ערבין לה . א
 אילו הגופים הנראים כו' דל כי הם יתמיד בעבודת בוראם ומתענגים בו ב
 בלי ליאות גם לא יקבלו הספר : ואף גם זאת וכו' דל כי בוראם נתן להם טבע
 בתנועתם וחלוף מצבם . יניעו גופים טובים . דל החמרים ויפסטו מרה
 ילביטו מרה . לא טלך מוצת חלילה ליוצרים להכניע היקר לחלל . דל כי הם
 יקדים בחינתם נבחים והחמרים אוללים הם נפסדים אבל בחכמת הבורא
 בראש הולכים לעשות רצונו ולעבוד בתמידות ושתצתם ועם מרוצת כמעך
 האטעתם בתבל עד כי היא נבטיה דל הכתום ממנה תחיה בנתיב :

צעיר אני לימים והמה ישישים . בער אנכי מאיש ודמה חבמים מ
 מחובמים : טרם איצר בבטן שפכו הסהלות להסגירני . ט
 טרם הכראי כתנו המצודות ליצדדני . ועד לא אצא מרחם לבד ה
 ה' אלהי ישראל לתפשני : המה צברו עפרי המה קרני וימינם . שפחתני .
 אולם בפי חזק דמערכת לא משנאתם אותי כמותי כמתחלת היצירה
 הלש וההרכבה רפה חמוג נתר חקשרים : וכי יפנשני עת ופגע בי יק
 יקרבו שמשו ושרב להלחם בי או תער שכירה וקרח נורא : או אחטא
 בשפתו להתקשר במעידנות פי כסל מתת הגופות העלולים : רגע
 ימסו אטורי בניני ושפל שיאי ונפל למשכב וחליתי והייתי כאחד ח
 חאדם אשר מאסתי : שקר או הוק והבל ההצלחה והיתרון אשר י
 ועניקני זמני באהבתי אותו : אספו לי חסדי רופאי גלעד קראו לי נ
 נאמני מדעי צירי עור הוסיפו צרי :

שבתו ואראהו קצר יד מהנשיע למאול במכאובי ולהסירם מעלי ולא ישחת מ
 מומי . היט לאל ידי להצילני מחמה פגעים וכו' משמים כלחמו בי דל יאופע
 אלי באמצעות הנרמים השמימיים כי אראה כחורים וכו' דל הנלגלי הסובבי
 ומתנועעים בלי לאות ורכבות גזדים . הם הבוכבים והמזלות : היתפאר
 חלט . דל שאף לי להתפאר עליהם ולומר שאני נכבד מהם כי הם חוצבים ק
 קברי טרם היוני כי בתנועתם ילבטו החמרים מרה ויפסטו מרה . הארי מ
 מוכן . היכל זמני מלטו . כדאמרינן רגלתי דבר אנט אינון ערבין לה . א
 אילו הגופים הנראים כו' דל כי הם יתמיד בעבודת בוראם ומתענגים בו ב
 בלי ליאות גם לא יקבלו הספר : ואף גם זאת וכו' דל כי בוראם נתן להם טבע
 בתנועתם וחלוף מצבם . יניעו גופים טובים . דל החמרים ויפסטו מרה
 ילביטו מרה . לא טלך מוצת חלילה ליוצרים להכניע היקר לחלל . דל כי הם
 יקדים בחינתם נבחים והחמרים אוללים הם נפסדים אבל בחכמת הבורא
 בראש הולכים לעשות רצונו ולעבוד בתמידות ושתצתם ועם מרוצת כמעך
 האטעתם בתבל עד כי היא נבטיה דל הכתום ממנה תחיה בנתיב :

יושבים בקצה נקודה קצה שפלת המקומות אחרי התחלקה לאיקלי
 לאיקלימים ומדינות ועיירות ובתים . מקומי כשיעור יתוש כשיעור קום
 קומתי וצל קורתי הקטנה . מאחד בתי עיד קטנה אחת . היתפאר חלש
 אשר כמותי על אלה הגבורים החוצבים קברי טרם הזיתי . וכל הימים
 אשר אני חי על האדמה האבק אני ומלכותי והמה ישני לכל אשר יחפ
 יחפצו . מה ישתרר צעיר זכוכים קצוץ כנפים . שקוע בבדלא מעוך בכ
 בכחוב וכל צבא השמים עומדים עליז מימינו ומשמאלו . הזול זמני מ
 מלשני מפחד אחת הפחותים הקטנים אשר ממתם יכח להגל . אשר
 מעת היצירה ערבים להזבילני אליהם . אלו הגופים הנוראים שמש בו
 בוראם עבדים מתמידים להתענג בסיפור כבודו מבל שפה . מבל
 היות לראות העמל . מעמדם במערכות שם יתנו צדקות . ולא ניתנו ל
 לצוקות . המה יעבדו שדי ולא ידעו שדן . ואף גם זאת כיכולת הטביע
 הטביעם בוראם בגורתם היקרה נתנם בחילוף מצבים ומהלכים הפכי
 חפיים מחייבי פעלים בשפלים בהנעת גופים שובתים מתים ותנית
 הזנות לקבל צורות להשיב מתלבש המתבייש ממעוזומו . לא שלכך
 נוצרו לעבוד יצורים אובדים שהמה נכבדים מהם וגבוהים עליהם חל
 חלילה ליוצרם לחביע היקר לזולל . והעומד לאובד . ולא יחשב פעל
 חכם שיכין כלים משקלים עטרת אלפים בכר כסי לעשות מחש ברזל
 אחד . אבל בראם בתבונה בתכונה לא ידעה בלתם אשר דרך סבוכ
 סבוכם ולבתם לעשות מלאכתם . חזון להם מן הטוב שיעור רחב יחי
 ידים . כי אלהיהם הטובה אשר כן יסד וישבע ויתיר בדבר ה . יקח
 להם מיטב השפע ראשונה לתתם יושבים במלכות . וכל המלאכה ומו
 נמבזה ותמס השליכו ארצה ותבל ובנית תחיה בעתה

טו ה' טו

והוא יתעורר
 וישפיע כבודו

בחפשי אמתחות וכו' רל ובחפשי אמתחות עתותי לראות היט סס נביעי
 הוא משל על השלמות . הדוקני מנורה הס ככני אל האכל ואל האכלות האס
 יוכל זמני כבדני רל טיובל להעניי ההצלחה ולעמיתי מהמקדים האיש קמיר

שבתו נאראו קצר יד מהנשיע למאנל במכאובי ולהסיר מעלי ולא ישחז מ
 חמני. היש לאל ידי להצילי מבמה פגעים וכו' משמים כלחמו בי לל יאופע
 אלי באמצעות הנרמים הטמימים כי אראה כהרים וכו' לל הנלגלי הסובבי
 ומתנועעים בלי לאות. ודבבות גזורים. הם הכוכבים והמזלות: היתפאר
 חלט. לל שאף לי להתפאר עליהם ולומר שאני נכבד מהם כי הם חוכמים ק
 קברו טרם היותי כי בתנועתם ילבטו החמדים צורה ויפוטו צורה. השאר מ
 מוכן. היכל חמני מלטו. כדאמרינן רגלתי דבר אנט אינון ערבין לה. א
 אילו הנשים הנוראים כו' לל כי הם יתמיד בעבודת בוראם ומתענגים בו ב
 בלי ליאות גם לא יקבלו הספד: ואף גם זאת וכו' לל כי בוראם נתן להם טבע
 בתנועתם וחלוף מצבם. יביעו גופים טובים. לל החמדים ויפוטו צורה
 ולבטו צורה. לא טלבך נוצר חלילה ליוצרים להבטיע היקר לחלל. לל כי הם
 יקדים בהיותם נצחיים והחמדים אוללים הם נפסדים אבל בחכמת הבורא
 בראש הולכים לעמאת רצונו ולעבוד בתמידות מעצצתם ועם מרונת כמק
 האשעתם בתבל עד כי היא נכטיה לל הנחיים ממנה תחיה בנות:

צעיר אני לימים והמה ישישים. בער אנכי מאיש והמה חכמים מ
 מחוכמים: שרם אצור בבטן שפכו הסודות להסגירני. ש
 שרם הבראי כוננו המצודות לצדדני. ועד לא אצא מרחם לבדו ה
 שרם אצור בבטן שפכו הסודות להסגירני. שפחתני. שפ
 ואולם בפי חזק דמערכת לא משנאתם אותי שמתי כותחלת היצירה
 הלש ההרכבה רפה חמוג נתר הקשרים: וכי יפנשני עת ופגע כי יק
 יקרבו שמש וסרב להלחם בי או תער שמירה וקרח נורא: או אחטא
 בשפתן להתקשר במעדנות פי כסל כעתת הגופות העלולים: רגע
 ימסו אסורי בניני ושפל שיאי ונפל למשכב וחליתי והייתי באחד ח
 האדם אשר מאסתי: שקר אז הוקן והכל ההצלחה והיתרון אשר י
 ועניקתי זמני באהבתי אותו: אספו לי חסדי רופאי גלעד קראו לי נ
 נאמני קדעי צעירי עוד אוסיפו צרי:

שפחתני
 שפחתני

שפ

עוד הוסיף חכמו אל ספר הפואת הגנה וחזקו כל חכמת מצרים ושא
 ושא"ל את החרטומים חיש מגיד ל' במה ישוב כחי במה אוכל לחזק
 את אשר עותו המצב השמימי מיום הוסדו היוכלו כל חכמי הגלילות
 ואם יותן להם מלא ביתי כסף וחב לעשות ארזות בשמים לחזק
 ה' השיל מהם דרך ארובה כחות אחרות ובנין חרש לחשיבני רענן כב
 כבוד ובריא אלם

יצא יצירה
 120

צעיר אני למים והם יציעים ל' הנופים הנוראים הנכבדים לעיל ויום
 יציעים כי הם מעת היצירה כאשר בלתי כי הנפך הוא תחת המקרה מהזמן ומ
 ומערכת השמים זילת הנפש יעל כן כל הדברי הטבעיים כמו המת והחיים
 וקצין התמון והעדרת ודומיה הם הכרחיים ולא יוכל להמלט מהם אמנם הם
 הכתמים לבחירה טהור פעולת הנפש אין לה בהם ממלכה והם כמו החרק
 והדע והמיתיה טרם אשר כבטן טפסו וכ' ל' כי קודם הברא נתן בטבע
 כל אחד תהירות לטוב אל יסוד והפסד הדרכה באלמנטות תנועות הג
 שגמתי השמימיים המה קרני ל' כי הם מניעים החמרים ללבוש צורה ל'
 לא משנאחז כמו לא מתחננים כי הם נכבדים ואני נפסד וכפל משג' ואם אתפע
 אתפעל מן החוס והקדר והלחות והיובט או אחטא בטפתי ל' רע ההנהגה בת
 במזונות כי יקרני המת טקד אז ההון כן אספו לי חסדי ל' כי על דרך טבע
 כאשר תס הלחות הטבעי אשר הביא ממעי אמו לא יוכל כן לחיות עוד ולא ית
 ינתן תמורתו :

ובלעדי אלה האתפאר בחברת זמני ובריתו מאמות עצמות כ
 ובהלות גדלות מאלה האלהים עשאם שאירא מלפניו בהערות על
 ואני שליו בביתי רוח ממותם גדולה וחוק ישבר הסעלים הגבוהים יפול
 החומות הבערות התבטח גמתי ואם כקיר החומה היא יושבת וזול
 וזולת זה האמלט מתנו חזי קולות במקלות ישברו מפרקת ביום הגש
 הגשם בהראות הברקים נמרקים מחרבי ארקים נורקים בחשפ
 בחשפך מבוהקי רקיעים ועיים משקיעים לא יערכם כל חרין ויקים ח
 חזקים ונזקים כל צד איננו שזה בהם וקל חמוק הגשם כקול מים רבי
 בקול שדי ישטוף מדינות ישקיע מקומות וכל מחטת ישום לחרדה כל
 גנות בבלגות מורם ומשטר כל חוצות חוצות

יצא יצירה
 120

ורחובות תלכנה מים. ופעם מימיו קפואם קצת תקפאה לחזוק הקוד
ויסליך שלג כפתים לא יבגנו קירות מקרירותו ולא תציל צנה מצנתו
או קפא קפואת שלם ודזה לאבן ותך ברד ארצת עד הראת אבנים
נדולות ממקום אבני שיש שהוד למען הבת כל מוצאם וכל עין טובי
יפילו היעמוד שלטון הזעיל הצלחה לפקח עיני אן אנוס לעזרה. א
אתם ריעו ראו כי הנתן את החצים ביד השמש בגבורתו ואת קשתו נ
נתן בענן ואני עני וכואב שולחתי הנח במטרה לחץ אל הצער והם
וחסערה ולא יחטיאו כי ישימני זמני מולך על כל שכיות החמודה כו
מושל בכל משאלות עינים הישכילני סגלתי בכל זאת להחטיא כונת
רבי חסוך רובי קשת וזאתה לי נפשי בכל שולח לשלח:

יעי

גש
/ע

ובלעדו אלה התפאר בחכמת כו' אחר אשר בידו כי לא תכל להנצל מן
המות שלא תבואה באמצעות הנפיש הנוראים הנכחים לעיל
בתנועתם אחר עוד ובלעדו אלה רל לא הייתי יכול להנצל ולברוח ממקרהם
עד יום מותי כי אמנם בזולת המות יש מקדים רבים אחרים גכ אשר לא אוכל
להנצל מהם ופי' מהם ארנח טהא מטבר הגוף והברקס והעלב והקרח והכרד
תכל אלה לא יוכל לברוח ולהנצל מהם כל זה מוכן נתן החצים ביד השמש
דמה השמש לחצים והקשת לענן כי שניהם סבה לכל חילי המקדים הבאים ע
עליו כי ישימני זמני רל אף אם יהיה בידי קנין רב מהקנינים המחמשים לא א
אוכל לענות טבעם והיתה לי כפטי רל כי בכל קניני אן כו קנין שלם שאוכל
להעזר בה רק הנפש כי איכה תחת המקרה:

וכי אמלט בחמלת העלי ממהומות מקרה הטבע האלה בכל ה
זאתות והמופתים בשמים ובארץ אשר תמעט הזיתם
ומציאותם אפשרי רחוק הזוכל עוד כחי ועוצם ידי להסיר מעלי נגע
תקופות הימים חסובים עלי בתמידות וחדושם חכרתי האביב לא יא
יאבה השקיטני באבות במכאובות חדשים יבקעני הקיץ יקוץ בחי ב
במצוקות יציגני יקציני משנת מנוחה בקטב מרירי החורף יחרפני
למות יחרף לבבי מזהותי שליו מפגעי הסתו יסית צנה וסגריר לבדעני
חם באלי ישוב חגלגל יתפלא בי לחוציאני מרעה אל רעה לדחותי מ
מוחי אל דחי וגם בהיות טבעי הפרקים האלה על תבדית סחרם

אשר

ב א

כ' ל' ע' י' ט' ז' ה' ג' א'

ענין ענין

ויותר מהמה בהתענות סודיהם עוד יוסיפו צרה בהתחדש לאחד מ
 מהם מכוכבי המזלות מצב מיוחד מן השמש יכפול החזק איכות הת
 התקופה בשעור נמרץ לא אוכל שאתו או יחסרנו מהצריך להשלם
 תקן עוות הזמן אשר חרף ועודרו תמורתם ביצורי מדויס וכאבים ח
 חדשים גם ישנים גדולים מנשוא וכלכל לא אוכל ראה זה חדש ונפלא
 הזוכים ממסילותם כאלו נלחמים איש ברעהו לקצת התנגדות כפ
 בפעולהם המיוחדים ואני רש ונקלה וחלקי הבל בעולמי יפקדוני בש
 בשפלי משכנות מלחה יכוננו נגדי חניתותם יסובו עלי רביהם גם שגא
 שנאתם גם קצאתם אני אסכול : כי הצילני זמני מיתר בעתות ובהלות
 היצילני מאלו ובלעדי זאת היבטיחני על שלות זרעי שיבא אחרי ומי
 יודע אם ישנה וניחם על טובות גמלני ועשה עמדהם רעה בהדפך לבב
 עתי להם לאבזר אחרי שובי לעפרותי תחת לכתו אתי בשלום ובמי
 ובמישור וכופר בריתו את מות :

ובי אמלט לל אף כי אנצל מאלו המקרים אשר דברתי אשר הם ארנות
 בשמים ובארץ אפסתי רחוק לל כל דבר אשר יבא בעתים רחוקים
 עוד יש מקרים אחרים אשר הם מתמידים לא אוכל להנצל מהם בשום זר הא
 האביב לא בו כי אז יתלח חלאים רעים כי הם נעתקים תלכות הפני מקר
 ולח לחס ולח ויתלח חליי הדם הקץ יקץ כו כי אז תגבר האחמה ויתחוו חליי
 הקדחות המרירות החרף כו כי אז יתחוו חליי השחירה כי אז תגבר הסתמי כו
 אז יתחוו חליי הלבנה והשעול כאלו ישוב הנלגל כו כי כל עתות האנה כל
 אחד מהתקופות התיקני לפי איכותם מכוכבי המזלים לל כי כאשר יספיע כוכב
 אחד מהכוכבים הנכונים מסיף לחזק איכות התקופה בחוס או בקר בלחות
 או ביופס להשלח עוות הזמן כו כי אם היה הקר רפה כדי לתקן הזמן לא יהיה
 הקץ כל כך חס או הפכו רביהם כמו רובה קשה כי הזמן כן כי הצילני זמני
 כו כי אף אם היה יכול זמני להצילני מכל שאר המקרים היצילני מזה בתמייה
 ובלעדי אלה כו לל וזלת כל זה היבטיחני שיניח בני אחרי ומי יודע ישוב הזמן
 וניחם לל כי הקנינים הם תחת המקרה כאשר ביארתי לביול ואמר אפסר כי
 אחרי מותי ישוב הזמן וישללם מכל טוב שהנחתי להם אשר גמלני וכופר בריתי
 את מות לל במותי כי לא יספיע את בני כמוני :

אבל זה

ואם הוא מן ממני עצמות האנשים לא עליו אחרד או
אתעצב כי מה יגיע לי אם הבאים אחרי ידעו בהמות בהדרג
אלף או מעט הצאן הזהב במדבר ומי גבר חכם יחוש לבאים העתי
העתידיים עודר ליתן למועד שמור אם שלום ואמת יהיה בימיו :

אבל

זה ואם הוא כן לל ואם האנשים ידעו ויתעצבו כילא ידעו מה יה
יהיה תבכיהם אחיהם גם בהניחם משללים מכל קצק יגדל צערם
ואמר לא עלת אחרד כי לא יגעני מה תועלת כלל ואם אצווב להם מעט ואם
הרבה יאכלו וכפל מטל בזה לניתן לשון קנה כלומר אחרי מותי

כל נעקתי

וצעקתי על עתי בבגדו כי בחזותי חזות שוא אחזתני בתנו
חמוני וצבאי לתמורות כל ימי צבאי מרמס ארעה מה
חדל חלדי מהנאליח בלחי ואמאן הנחם אי שמים ישומו על זאת א
אם בריאות בריאות וטובות יברא ה' וברא אתהן בחרבותיו יצוה על
רוח מכחם ממקום קדוש יתהלך לנוע מעצי עדן על עצי השדה ואחר
כן יאכלם עש ורקב ואיך אראה אריות יוארו וגורים יגרו כבשים יבשו
וחורים פניהם יחורו סגים בנות עגונים בחורים נחבאים ופ
ופחות כשפחות בפחת ופח נלכדים השמים והארץ רגזו
ואל תחדלו מנפש קחשה תשבות ממעשה תקפה הולא תנפש מ
מהשיב רוח יקר הולך למושעות מחודיד נשמת אנוש מחדרים עליהם
לצלמות תחתיה מני שים אדם עלי ארץ :

והוא

לשון עבדנו
לשון עבדנו

כל נעקתי

כו על עתי לל לא התרעם רק על זמני כי יטללני מכל קניני במקרתי
ואהיה כל ימי צבאי מרמס לל זמני ארעה מה חל חלדי לל זקתי כי יקצה ה
העני יתקן בימי הזקנה מבימי הבחנות וכפל מטלנו כלפי גב כמו תבא בכלח ר
לל זקנה ואמאן הנחם אי שמים עוד התרעם על המקרים ובשרט על המיתת
ההנה ואמר אם בריאות כן וברא אתהן לל יכרות יבנה עליו ממרוס לל הנפש
לנוע מונצי עדן על עצי השדה לל ממקום כצחי אל מקום כפסד אריות ינאח
לשון קלה וכפל מטלנו על זה השמים והארץ רגזו וכי אמר אחרי כי בגוף איך
מתנס להגע אל ההצלחה עד היותנו כצחי :

דין היה שהשמים והארץ יתנון על נפש קדושה תשבות ממעשה תקפה מהם
מהשתדלה במוטבלות עד כי כאשר היא תח יחד הולך למוטענות לל טובה אל מ
מחכמה וטוב לה תאריך נשמת אנוש כו מהשתדל בגשמיות אחר שריות לב ה
הנפח אז יהיה לה כלמות תחתיה לל גהינס מני שים אדם עלי ארץ לל כי הא
האדם הוא על הארץ לבחור כל אחד מהדרכים האילג

חמסי על מעשי ועל פועל ידי ומה אועק ואשוע ומה ה' אלקים אד
אדרוש ממך חיים וחסד אם חפץ לבכי להמיתני אם אין
אני לעצמי מי אתי מה בצע באותה חבה יתירה שתודיע לנפשי אם אני
אנכי שנאתיה ואם ידי עצבוני הבעסוני בהבליהם מה תשכחני ה' ב
בפעולך ואם סעיפי גזלי בבדי בהלו נרו מה תעניקני יקר וגדולה ואם
אני אני הוא המונע ממני הטוב ברבות הטובה ה' אלקים מה תתן לי

ש
ה' תשפ

ש
ה' תשפ

חמסי על מעשי אחרי כי התרעם מכל המקרים ההגויס בשרט וכלל את
אין לי להתרעם כי אם מעצמי ומצנעה ידי כי האדם הוא תחת ה
המקרה אמנם העלם המוטענן ימנע ה' יתע המקרה ממנו ויזילה כאשר הציל
נח מן המבול ולוט מסדום ורבים כאלו על כן ה' אלקים מה אדרוש ממך ח
חיים וחסד אם חפץ לבכי להמיתני ואני הוא המונע הטוב ממני בבחירתני ה
הרעה על כן אין לי להתרעם כי אם על מעשי וככל מאלג פעמים רבות

ה' אלקים אתה ידעת את האיש ואת שיחו בחנת בנת לדעו תתאר
כל גבולו חדריו ועוריו וסתרין אתה חופש כי מששת את
כל כליו עליות העולה על רוחו מתוחים בוני בונתו פתוחים שקופים אל
מול פני מדעך אתה חצבת מבקשי חרונוך ולכדונו בערמתו את מושל
בנאותו תסוב פלכו נסיכו מטריפי חקו נותגי לחמו פשתו שמנו ושקיו
אתה מענת דרכו מערכו חניכו ילדי ביתו כנפי שחרו תשא יוכיו
והליו אתה יסדת ומספר רגעיו תגיד תשים שפלים מבור תחתיו למחם
וגבוהים עליהם צוללים במצולה תפיל משמים ארץ נדיבי ארץ בש
בשבת עברתך תתן מחבק אשפתות חכב שמים בעורך אתה הזקת
ברחי שערי שומרי תורה נוצרי משפט אתה שברת ראשי עם הארץ

ה' תשפ

ה' תשפ

אתה רואה בליות ולב ומבין אל כל מעשיהם הדומך מרום עולם על הארץ
גפי מרומי היצרות יאריבו

ה' תשפ

ואריכו ראש להפליא כבוד ליחוד ממשלה שם חבין עוזך שמה מ
מרכבות כבודך לאמר אני ואפסי עוד שם צפנת דודך הגדולה והג
והגבורה והמתנשא לאמר אני אמלך גבוה מכל יש התחומת מכל
נמצא ועינו רצונך בשפל מצבינו ישוטטו מראשית שנתנו בהם עד א
אחריתם גדלת מאד מהבלי פעלינו והבלי פעלינו תבון נוראת נפ
נפלאת על כל המעשים וזכר כל המעשים לפניך בא :

ה'אלקים

אתה ידעת את האים וידע המפון לבו כי תשמע את כל כ
כלת לל כל הדכבתו בלתי נעלמת חזק גם מחטבותת
עליות הצלחה כונו לל חלונות כחנתך מחט כאלחתיך הכל גלוי
וידוע לפניך אשר חכמת חכמי רצונך לל אתה בראת המקדים אשר יעשו רב
רצונך ליסת את יש לו כונה רעה או בידת המעשים רעים הם יענינוהו כאשר
תגזור החמתך לפי הטאז תסוב פלכת כמו פלך רכב נסיכת מטרופי כו' לל
אתה הוא המעשיע לו כל טוב וטוף חקן וכל המצטוד לו ולא נעלם חזק מאז
מאומה ממעשיו תמים שפלים למחם על כד הגמול והעונט תגביה שפלים ו
תקטפיל רמים וכפל אתה חזקת כו' לל כי טומרי התורה יעזר בהטגחה ותט
ותטגוח בהם לשמחם מכל רע אתה סכרת ראשי וכו' לל עמי הארצות שאינם
למחם תורת ה' תשימם למקדה ושבע עט יאכלם כי אינם יודעים מעשה ה'
ודכיו החזק מחם עולם לל רס על רמים וכל הכבראז עלגלים ואתה עלה
נקדמון סוף סוף מספר אף נעלה ה' מאד על כל הכבראים ואף ישוטט לל
ישגיח בכבראים וכפרטים וכי זכר כל המעשים לפניך בא :

היעשה

ה' אלקי דבר בלתי אם נגלה לך סודו טר' העשותו התעלה
על רוחי בהדרי משכבי גודלה או קטנה ואתה אתני המודך לא ידעת
סכלך הגבוה גובה גבוה שמים שפלו בערבו ידע את כל אשר נעשה ב
בעמק מצולותינו אשר היא תכלית תחתית כל עמוק ואין עלינו לה
להפליא איך ואיכבה אתה לבדך תדע ואיך תדע החפכים והמינים ה
השונים בידיעה אחת לבד מכל צד ופרטים מתחדשים משתנים בלי
תכלית במספר במדע אחד קיים ומקוף על כלם וחדברים העתידים
אשר לא יצאו אל המציאות בידיעה אמתית בלי התלות בהעדר

והצודק משני קצות האפשר בעתיד בהכרעה סגולה נפלאה משא
 משארת טבע אפשרותם מי ידע בכל אלה זולתך וידעותינו בלות ופ
 ומטולאת קצרו מהשיג איך ידעתנו עם רוחק היחס בינותינו מצדך ו
 ומצדנו ואולם כל אשר יצא אל היש אתה יצרתו וכל אשר אתה הוא
 לך הוא הנסתרות לנו והנגל ואי זה לכב חכם יתפלא כי תשוב תתפלא
 במעש ייך הפלא מהיוצ דבר ממלאכ' החומר ומעשהו את המצאת
 כל אשר ראתה החכמה להמציאו ותתן בטבע מדענו אלו המסכים
 והמניעות וסודם השארת רשום בחותם כתב אמתך האמת אתה הוא
 זה אלקינו והאמת הוא אתה התודע למושב לצים התגלה לפני בני עו
 עולה דנה המלאכים לא עמדו על סוד מכתבך האמיתי חרות בלו
 בלוחותיהם ואיך נעמוד אנחנו דילא איתי אינש די כתב יכיל למקרי
 הן בקדושיך אשר בך יאמינו לעולם לא תאמין ואך תשמך בשפעך
 בועט במלכו ובאלקיו או איך יתוש נואש ימצא חן בעיניך וידעך תכ
 תכלית מה שנדע בך שלא נדעך ואולם נדע היותך נמצא זה חלקנו
 מכל עמל ההשתכלו וידעת השקפ' לבר בהשגת קצת שוללות ילבש
 צדקה מבקר בהיכלך ובהבנת הרחוקת יקרב איש להשתחוות לך וא
 ואיך יעלם מציאותך עם גדול פרסום פלאי מעשיך והגלותם ואם ת
 תכלית הראותם מוחייב לנו העלמם לקצורינו לא בכל זאת נחדל לה
 להביד גדלך כי חזק הסתרו יעיד עליו למקצרים כמו שנגלה חזק ח
 הראותו למשיגים כמו העטוף אשר אור יקרו לא ראתה עינו לחולסת
 בחו וחושנו והוא בדברת מצייר חזק ציפון השמש אחרי היותו בורח מ
 מומנו כמו שיציירו הנשר ציור אמיתי ברוב התקרב אליו להתענג בו
 בזון ואם שני מיני הציור אין ביניהם חדמות :

היעשה ה' אלוקים דבר כן כאן דבר מידעת הבורא ית' ואמר כי הכל נלוי
 וידוע לפכית ההנה והנצטה ואשר עתיד להצת לא כדבר זה האומר
 צוב ה' את הארץ רק יתע לפכית את כל אשר נעשה והוא יתע ידע כל ההפכים
 והמינים והדברים העתידים להצא ואשר נמצאים בידעה אשר איננה חזן
 מתנו ושיא ידעה אמיתית בלי התלות בהעדר כו' ה' כי אין לדמות ידעתנו
 לידעתו כי אין יחס ביניהם רק שתוף השם לבר כי ידעתנו נעדרות והם לנו כ
 בקיף וידעתנו

כחיות סגולית וכאשר גדלה חכמתו על חכמתו כן גדלה ידיעתו על ידיעתו
והנודק ממנו קנות האשר לל אשר יהיה כך או לא יהיה והוא יתע ידע אשר
יהיה וכלתו שכריו היותו על זה סוף בידעת עצמו ידע כל אשר אלתו מי יד
ידע בכל אילכו לל אין בכל הנמצאים ידע כל זה אלתו כי ידיעתו קטרה א
אפי להשיב אך ידיעתו ואלם בו לל ואלם ידענו כל אשר יבא אל הש אלתו י
יביתו ואלתו ידיעתו ומי זה חכם וכו' לל ואי זה חכם ימצא שהמנחת הכל מאין
כאשר עשית ואכ תצאכ תתפלל לל סלא תטנח בו היפלא בתמיה ויתן בטבע
מדענו אלו המסכים והמניעות מלעשות הדע בעיניך וסודם השארת לל המ
המנות אשר בנט אשר הם יסוד להדגל כפסנו אל המדות הסבלות האמת אלתו
הוא כן המנוה הראשונה מי דברות היא לאמת יחודת אכבי ה' אלקך התעורר
למוטב לבים כו' לל כאמרס רלל אין נבואה שמה אלא על חכם גבור ושאר :
הן בקדשך על דרך הפסוק ואך תשמין נבהל מחש רשעים יחד עתק נס
גברת חיל או אך יתע כואש כו' לל או אך ידעך יתע כואש כמוני תכלית מה
סודע כך סלא כדעך לל סלא כדעך בשלמות ואלם כדע היות כמזא ולא נוכל
לידע יתך כל עוד היותו בחות קצת שוללת לל כאשר כדע שאתה אחד לשלול
מוק שאי שני נשאו קדמון לשלול ממנו שאנו כבר נדומיה ואך יתעלם מציאו
כו' אחרי היותנו סלאי מעשך בשמים ובארץ היה לנו להכיר מוק ולדע מוק
מציאותך וידיעתך אמנם הם המחויבים לנו העלמס לקבורנו כי בראת או
אותם בחמתך אשר נלאה שכלנו להשיג איכה ואיכה כל סכן לידעך אבל לא
בכל זאת כו' לל לא נכוח בשביל זה סלא נוכל להשיג אל תכלי ידיעתך מלהתקד
אליך וכדעך כפי טבע מדענו כי חזק הסתת יעיד על היותו כפלא הפלא ופלא
כמו שנגלה חזק הראותו למשיגת כמו העטלף כו' נשא שני משלים משל הש
שעטלף הוא על המקצר בידעתו ומשל הנשר הוא על המשיג אין ביניהם הד
הדמות כי זה יברח ממנו וזה יתקרב אליו :

אתה ידעת מכל יודע ומעשך מוכיחים כי חכם מכל חכם אתה ו
ועשית כחכמתך מלאבות בלי נערבות נפלאות לא יש
ישועת נוראות לא ידמו חמיצאת בעיור יצירתי מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי :

אתה ידעת כו' נפלאות לא יאמינו כולן נמצאת בזויר יצירתו כמבואר
למי שיעיין בחכמת הטבע אחת הרכבת אנוש מראש עתה מבאר
כל יצירת האדם ואך נברא מד' יסודות מנויה שפלה הוא העפר בתהוומות
יסוד המים ורוח יקר כולל שני היסודות הקלים כי בזולת הנפש אין להם מצי
מציאות בגוף והוא הנפש :

אתה¹ הרכבת אנוש מראש מנויה שפלה סבלה שכולה הצוללת
היא בתחומות נקמות ומארות ורוח יקרה יודעת בנינו מה
שוב אצולה מכבוד העולה היא למעלה והיתה למארות זה אלקי בת
בתכות מלאכת מארכת תבנית יצורי גדלת מאד נפלאים מעשיך ב
בנפשי היודעת : אתה עשית לנו את הנפש הזאת גובת הבלי
מלך שכונה באו הלים עליונות במודד מתגוררת שושנת ה
העמקים אתה הקצית לשבתה מצע קצר בכסלי חשך משחור תארו
פנית הבית הבינות כסא לה משכן עלטה בצלעי ותעש לה רגבי ורקב
מחולקים בקו מסגרת שפח סביב ותכסה בחלאה וקדרות מצופים על
חרס ותחמרה בחמר ובזפת זאת כבודה בת מלך פנימה תזכור יקר
משפחתה ובית אביה ולא ידעה מי תביאה הלים בשנה רעיונה בעוז
חבינה ושגכה מחשכה במחצבת לא יחרידה העדר וכלה וככלה ת
תעדה כל בלי יקר ובתתה על לב כי שולחה ממנוחה לאף וחמה לע
לעבד את האדמה וכי גרשה מחצר המלכות ללקט בשדה לבקש ש
שרפה בזעת אפה ולחבק אשפה בזכבי נשפה ולשכוע בחרפה בימי
חרפה תתעצב במעצבה כי הכלימה אביה תתכס בצעף אלמנותה ו
ותתעלף מה זאת עשה אלקים לה להעתיק אהלח מזבולה לגור בין נ
נברים אשר לא ידעה לשלח לעזאזל אילת רחמים אשר לא נסתה כף
רגלה הצג על הארץ אם צורה מכרה ועושה הבעיסה ושת עפר לחמ'
ותגבים הטעימה לבעבור הרעימה הלא תבוש ותאלם ואביה ירוק ירק
בפניה הלא תכלם ובין כה וכה יהיה בשתה מבעתה וחברת שומאתה
יחזיק בשוליה לאמר אם גנוב גנכתי ממקום שלמות וכבוד וגם פחל
לא עשיתי מאמה להשלים חסרני

הלא טוב לי עוד אמנה עם אשר ערך לא היה בכל כחי אעבוד את אלקי
אעלה אל אבי בתמרות עשן הקטרת המורח לאפי מריחו בכל יכלתי
ארמה לעליון אחזה בסנסני התנהגה הזודדת מכוכבי רקיעו ידעתי
כי למחיה שלחני אלקים ליושבי הארץ כי כלם פגרים מתים לא כי
כינה החכמה להמיתני אבל להחיותם אף לא לחשפיל כבודי כי אם
להרבות ביקרם ואם נשאתני רוח אלקים ושלחני באחת הנאות עוד
יעשרני רצון אחר שלחי ככחי אז כחי עתה לעמוד בחיכלו הן עוד ה
האם גדול בהשקע הדרתי ביון מיצלה יול כטל סביב מתנותי כבוד א
אלקים מאיר עיני חשכתי ואף כי שמו אותי בבור שפעת אני הוא ש
שפע שבע רצון ממלא כל גדותי יספיק בחוב שיעורו לעבור ממני ל
לוחתי מהכחות השכנים אלי עד הרגלי גמתי גם הוא הקרוב אל ביתי
במכסת נפשות לבלתי השתמש במוטגיהם או לעשות כל מלאכה כי
אם חפץ בה השכל להעזר בהצלחה לכלם חלקתי מכבודי איש לפי
אכלו ובנדי הודי התבשמו וגם שמו בכליה ויום התרשלם מהתאמץ
לעורתי כי יפתום אהבים מרהיבים ומחונות תענוגות יתהלכו להתעל
בעצבי עשבי עדנים לחשביע נפש בחמתם ולדעות רוח המרחפת על
שלהבת תאותם אחליק להם אמרים אמת לבלתי לכת אחרי מהרסיו
ולשוב מאחרי מחריבי אשר בחרו לאמר מה לכם ריעי לבקש אחרי ר
דעתכם ולתור אחרי שונאיכם מנדיכם הניחו גביש ודאמות לאיל ה
הידעתם כי לנו חכמות רמות ואנחנו מחשים ממסול בחמדתם ומצ
ומצאנו עין הנני בתוככם כמת צמר שכבת בארץ צמאה בדת שכ
שכבת הטל באמת על הגזה יהיה טל ועל כל הארץ יהיה חורב

אחר התנער רסיסה על מקום מושבה
ירטב גם הוא מעט בתמידות שכנתה אבל בהיות חורב על הגזה עם
רפיונה וספוגיותה איך על הארץ העיפה יהיה טל וכן כל אשר תתישר
דרכי וארוץ להקשר בשפע אמרתי אני בעל אחיה וגם אתם ייטב לכם
בעבורי וחיותם בגללי כי היתה ברכת ה' בכל אשר יש לי וכרד אתכם
לרגלי אבן בנטותכם מעלי להתכסות באפר תפארת העתי להתפלס
באפר אפיר לעפר בעפרות זהב

ונהפכתם אל החודף והיתם לי לאויבים מה נקל לכם לתפסיק חוש
החסד המשוך עלי כי במהרה ינתק לחולשתו ומצאתי עוד חמונעים
החברתיים הישבים ממולי ומכשולי הזמן הסובבים בעיר העושרים
על חמודותי לתפשם והיה כל מחמד עיני ישימו בידם ולקחו ואבודתם
מתרה אתם ראשונה הבוטבעים בהפסד והיתה לי חברתכם למן
למוקש להאבידני גם אני עמכם וכי יהפך לבבכם וקראתם לי לתש
לתועה מאן אושיעכם המגרני תבונות אשר סבלתי או המיקבי גבור
גבורותי אשר סבלתי כי אם את הטוב לא נקבל מאת האלקים גם לי
גם לכם לא יהיה

אתה עמית לנו את הנפש לל בראת אתה ומתקן קדוש להשכינה באהלים לל
בגוף אתה הקצת לשבתה כן בכסלי הוא המוח ומסכן עלטה בצלעי הוא ה
הלב ותעשה לה רגבים לל הכלים כמו הרגלים והידים ושאר איברי הגוף להח
להמציא לה המצטרך ותכסה בחלאה לל בגידים ועודות וכשר זאת כבודה כן
לל זאת הנפש תבור יקר לל עת היתה במחצבה לא ידעה מי הביאה אלום כ
כמי שמתנה בבור יאן וכאשר יעור יבהל מאד ובתתה כן מתמחה מתקם
סלמות לעבוד האדמה לל הגוף וכפל מטל תתעצב במעצבה מה זאת עשה
אלקים לה והוא מוכן והכרת טומאתה לל שאין לה סלמות עדין יחזיק בשלילה
כי זה היה סבת רדתה אעלה אל אבי כן כמו שאמר רז"ל הרבך במעשו ידעתי
כי לא למחיה שלחני תצה לומר לא שלחתי להחיות יושבי הארץ כי כלם

פגרים מתים תצה לומר אחרי כי הם מורכבים והם נפשוים בהכרח
ולא כוונה החכמה להחיותני כי היא נצחית ככחי אז כחי עתה לעמוד בה
בהיכלו הן עוד היום גדול כן לל אחרי טוב הגוף לעשרת חל כטל סביב מחס
מחנותי לל אז אשוב אל מחצבו ואף כי טמא אתי בבור לל אף כי הנני תקך ה
הגוף הזה טפעת אני רחא טפעת הטל כמו טכלית יספיק בתחב כן לל כן יס
יספיק לי ולכחותי להתעסק בטלמות ולהוציא מכלי השתמש באחת מן הכחות המ
המורגשות כי אם חפץ בה השכל כן לל רק בהכרחי לבלם חלקתי מכבודי לל ל
לכל כחותי חלקתי כי בהחתי נקויה גם הם יתכבדו בי ויהיה להם גמול כפי מע
מעשי גם יהיו עמי חיים נעימים ואם התרשלם לל הכחות הנזכרות יתרשלו
מלעזר אתי כי יפתים אהבים לל עירצו להשתפק בגשמיות לתאותם נפש
בהחיתם נפש הבהמית טונארכ' מנלכס הם התאות הגשמיות הנני בתוככם כגזת
צמר הנפש היא הגזה והארץ הצמאה היא הגוף והטל הוא השפע מהשכל והח
(החורב הוא סכלות הנפש והמטל מוכן)

והיחס לי לאיפס בהשתמש כגמילות לבד תהיו אייבי כי טעם הנפש הוא
ההפך להשתמש במושכלות ומחלני עוד המוכנים ההכרחיים לל הבטול למ
למחא טרפו עת האכל ועת השינה ישמע בחדש ולקחו כי אף כי השכלתי מעט
ואפכה מחנו אטכחנו ואף כי הייתי רוצה להשכיל עוד ימנעני ואכרתס מהרה
כי הם כפסדים ולא יאריכו ימים זמן מה וכי יהפך לכבכס וקדחתס לי ליעז
ליטועה לל בעת הזנה ותרנו להסכים על ידי כי אז ידעך תאיתכס הרעה ות
ומאין אנשעכס כן אם את הטוב לל אחרי כי אינכס תניס לקבל הטוב עמוד
גם לי גם לכס לא יהיה :

מלכי ואלקי אלה דברי אמתך נפשי הדברית אשר יצרת ל
לשחק בי לפניך בכל עת כתגהגת אודותיה ותוכחת
שכניה אשר נתת עמדי לעבוד עבודתה ולשמור משמרתה מה טוב
אוהליה כי תבחר מסחר העבודה והמדע כי תאהב וזה הפרישות והע
והעיון שניהם מדרגות לסולם עלותה למעונה ועונת מסעה להשקות
בן עדנה אחרי בלותה לחדש עדנה ומתוכס לתשועה בשורה מוצאת
ובתוכס הזאת המלאכה וזה פריה להקימה מעפרה עד עלותה בשל
עליה לא תרד תמיד אתריה ושבה אל בית אביה כנעוריה ..

מלכי ואלקי כן ותוכחת טכניה לל כחומצת מה טוב אוהליה לל מה טוב
שיתנה כגוף כי תאהב כן לל כאשר תהיה השכמתס טובה עלותה למעונה לל
למחכה להשקות בן עדנה ומתוכס לתשועת הגוף בכ זאת המלאכה וזה
פריה לל זה הדרך אשר תעשה לטוב אל בית אביה כנעוריה

וכל הימים אשר התחברה בת המלך אל הגוף חגוף חלו מה
רגשו רעיוניה מה גדל צערה כי חזק העדר החסבמה
ביניהם ונעו שניהם וירגו באהליהם ואין מושיע להם או לבית כי ישא
עול מריבת איש ואשתו כל ימותם מועימי האוהד לדעו שרשי רתמים
ועומים ואסונים מענים איש אל רעותו קוצים מקיצים ושכים מציקים
וספור דבריהם בקול סירים מפעירים וחבלים מחבלים וראת פניהם
בראת שמיר ושית מקום יפה פרי זית או אש אוכלת בפנות הבית כן מ
מריבת הרח והגויה כל ימי חיותם יחדיו במצודה זה יאהב הציד וז
זאת תשכ אוהלים זאת דבקה בה מתקדשת מטמאת העולם אשר נת
נתנו בלבח

וזה נזר לבשת דרך כרמים נבדל מצורו מצאתו מרחם כי נזר אלקי
יהיה מן הבטן והוא בכבודות יתקלם יעשה לו בבהט ושם רצפה ובידו
רצפה לשלח רשפה לבער הקדש מן הבית והיא עצובת חח ויצאת
לשאוב מים שחורי מן המקדש לכבות את הרשפה עד כי חזק עמלה
בפעלה ושוב שכלה במחקרה של ישרא את חבערה ולא יעצתה הנש
מחשקות בגשם נדבות הדסיה במצולה ולא ישריו הדאות ושאות
והמוק תוגות מהגות לבה תבונות תציץ מחורבי מצוקי חלדה תשניח
מחלונות קלונות זמנה צוחד תעשה לגיזה בעד האשנב נשקפה כמו ש
שחר לדעת ערכה ביצירות השוכה היא אם רעה בעיני אהוניה יעשה
לה שלום במחמוז תתעורר משנתה תלשש אישוניה מארבות חורי ע
עפר וקפים הקיפה תשלח עיני בחינתה מן החורים אשר נתחבאו סם
והיה שכרה אשכרה ויקרה מקורה כפי ממכרה ותגמולה ממולה כפי
מפעלה פעם מחזיר בלב מעדני עלמה עדנה ועולמה ניצחת אתן ח
הקדשה הסודרת פעם סחרה ואתנה קדש לה פעם על כנפי שדפי ש
שיא כח אלהי העברים אל המנוחה ואל הנחלה תנשא פעם אשר י
קרישנה כמוש אלהי העורים אתותירש :

וכל הימים אשר התחברה בת המלך כו' היא הנפס איש ואשתו משל לשכל
ולחמר וכפל משלו פרי זית רל כמו פריזס או רל מקס יפה שלפרי זית כהפך ל
לשמיר ושית כן מריבת הדח והגויה כו' במעודה כעולם הזה זה יאזהב הנד
כו' הוא החמר וזאת תשכ אהלי הנפט כי כזר אלה כו' רל כזר ומעבדל מלעבוד
ה והוא בכבודות יתקלם רל כי כל השתדלות החמר להרבות קניין וכבוד עצובת
תח רל הנפט שלם יאלס כו' רל יחמא הגוף נס הוא יענש ולא יעצרה הגס רל
הגוף מהגנת רל תללמוד תציץ מן החמר כמו העיני אשר הם מציני כדאמריכו
עינא וליבא תרי סרסרי דעבדיה וכפל פעמי רבות המשל איסוני כמו איסון
בת עין והיה טכרה אשכרה כו' רל כפי משעלה יהיה גמולה : עכשה פעם תחיר
בלב מעדני ערכה רל כי כאשר כסתפקה בתאוות הגשמיות לבר או עולמת ככח
אתנן כו' רל אז יהיה עכשה ככחי ולא תשוב עוד כי היא כאתנן זוכה שלא נתן ל
להביא למקדש פעם סכיה ואתכנה וכו' רל כאשר תתעסק או בשכלמית להשלים
חשיונה אז היא קדש לה וכפל המשל במוט אלתי העגרי תתע אתנו תירש :

אתה יסדת בזבולך חדרים עליים מכונים מכוונים נכונים לאידה חלב
ולכבודה בישראל תביאנה בסוד קדושים עומדים ממעל בעזותה תב
תבלנה מלמעלה הפקדת עליה בכסלתה מלאך אכזרי יצוח משח
משחיתים מחבלים אשר בעלותה מוחם הרים לתחתיות יריצוה ואמ'
שמטוה ושכטוה :

אתה יסדת כו' נכונים לאידה ולכבודה חל לגמלה ולענסה תקלנה לשון
כלתן בכסלתה חל כחשך לא כשלמה שמתנה חל כי תעלה ותחטוב
לשונך למחצבה ישמטנה

ואיך אעשה בנפשי שקר להסגירה ביד אכזרים לא יחמולו ואם
ביד תפקדת רוחך לשבת בצל החיות אצל בזוחעי תנשא
ובחקי תשב ותזי לי לאשת נעורים דאבגוד באהב כלולת האשכח
ימיני להסירה מגביחה לשלחה לחרפות הגה מה טוב ומה נעים העל
העלותי יקרתה שמי השמים לבלכלה שם מהשפילי כבודה לעמק ע
עבור להומה ולאבדה מה נבון השיבי מחמודיה קרואים אל על מש
משומם בכסלי שנאים ונזופים טוב תתי אותה לך מתתי את הגזופים

ואיך אעשה כנפשי שקר כו' חל כי הוא תחת ידי להצילה מה הרע והוא ב
בבחרתי חל אך חסגיר אותה ביד אכזרים לא יחמולו עליה להמה ו
ולאכדה ואם ביד הפקדת את רוחה חל נפשי להסירה מגביחה חל משלמותה
לשלחה לחרפות חל כגוינס מה טוב ומה נעים כו' חל להתעסק שתשונך למח
למחצבה מהשפילי כבודה לעמק עבד הוא כגוי לנדינס משומם חל על
חל מחצבס בכסלי שנאים וכזופים חל אף חומי ישאלו המחמדים מהכפס ע
טוב תתי וכו' חל אמנס טוב תתי אותה לך ולהשצל שתשונך למחצבה תתתי
אותה לגזופים

אתה תראה ללב ולעינים לא יונך רב אונים גבור בארץ ועובד
אדמתו חדל לקטר בשמי שם ושמן טוב למלאכת השמים
לא ירמוך רמי הקומה קרואי שאול מקצר רוח נגרשים מעדן מעב
מעבודה קטח אתה תבחן מחשבות בלב איש להרע ולהטיב תשפוט ס
סתרו ומגלהו לא תתעלים ראה תראה

ראה תראה בעוני נלחצים עובדך בלבבותם ואם יושר לבבם לא יס
יתפרסם תכיר כזבי מתלוצץ מרצק עובד דלים מהענה בעום ובכי ת
תקלל מקלקל מחשבו מכלכל דבריו בל תשפות שלום לשפתים נעות
בלב רחוק תשנא מעול וחומץ גם כי ירבה תפלה תבחן אנוש מעצ
מועצותיו רקת נמרקות דקות ושדו פות עשתונותיו נשברות ופחוסות פ
פרסותיו פרוסות ומגבן פרושות וחוב פרוצות ומצודותיו פרושות וכפיו
פרושות השמים דרכי עצתם תגדור למען האבדים ונתיבות תשובתם
תעות תסוב לבותם אחורנית ולא יושעו עיני האנשים ההם תנקר לא
יעלה

אתה תראה ללבב כו' דבר כנגד ה' יתע' כי אנו לא ידענו להבחין בין
צדיק לרשע על ככון ואם אחת בוחן כליות ולב ולא יונק רב אנו
חדל לקטר בשמי טס ושמך טוב ר' אשר לא יעשה טוב בעממי לא ייחמד רמי
הקמה קדמי עאל ר' גהינס מקוצר רוח ר' כפסס כגרטיס מעדן מעבודה
קזה מעבודת הקזה בגשמיות רזה תראה בעני נלחצים וכו' ואם תשר לבבם
לא יתפרסם כי לא יפרסמו צדקת' אף על פי כן אחת יומת תכיר כזבי מתלוצץ
כו' ר' המראה הטלפיים ומראה עצמו צדיק מתדנצן ועוזב דלים ר'
גזל והחמם העניים ומתענה בצום וכבי למען יחטבו עהוא צדיק ת
תקלל מקלקל מחשבתו ועושה עניל כל ישפות ולא יעשה דין אחיכה שלג לספקי
ר' בשפתים אמר הדין כך הווא כשלא ינעו אליו הדברי בלב רחוק כי אלג היה
מניע אליו היה עושה בהפק תשכא דבר הכה כל המתלוצצים אשר לא יכדו כה'
בני אדם רק ה' יתעל' כי הווא יראה ללבב וידע מצפון לבס אחת בני האדם
יראנו לעינים ולא ידענו מחשבתו הרעה על כן תסוב לבס אחורנית ר' מנע
מהם דרכי התשובה כי יאות לעכאס זה העוכס על חטא כזה ולא תשעו עיני
האנשים ההם תנקר ר' מראת דרכי התשובה ולא יעלנו :

מי יעלה לנו בתחלה אל הר זה מקום אשר דבר המלך ששם ישב
כסאו למשפט ששם הסתרים גלוים והבל צפוי מי משלנו
את מלך ישראל וסבב המצפה ועלה כיתאל טהור הרעילים נקי ח
התשוקות אשבלות הבשרון על עוללות עלילותיו שמוח לנבח השאות
מארי מרורום בלבל אמירי אמרו קושר

קושר על זמנו עובד את אלקיו בכל סעיפי סעיפיו זה יבא אל ביתו ל
לשדו במחיצתו לעבוד עבודתו ידיו מפרו עץ הדעת כפי אבול לקטו
ושלח ידו גם אל עץ החיים בלב נשבר ונבלם ואבל וחי לעולם גם
אנכי אשנן כליותי ואסיר טיח תפל מסוחותי ודברי תוכחות אחבר אני
טרם אבילה לדבר אל לבי :

מי יעלה לבו כו' מי הוא אשר יעלה אחרי הפרד נפשו ממנו אל מקום ט
טלמות טהירו גן עדן לפי טהור מהרשעים שיני האכמים ההם
תפקד ולא יעלו זכר עתה העולה מי מטלנו כפל מטלנו וסבב המצפה לעון נ
צופה ועלה בית אל דל כי בהשתדלות גחלה יעלה טהור הרעיונים הטובים
זה יעלה טהור הרעיונים טהור לככה הטאות לעון טהור דל טהור מטנה אחרי
אחרי הגשמיות ואלו נוטל רק הטנה מהם וההכרחי קושר על זמנו כפל מ
מה שביארתי גם אנכי אשנן כליותי ואסיר טיח טפל מכותי דל אבול גם אני
מהתפאת גשמיות ודברי תוכחות אחבר אני טרם אבילה לדבר אל לבי מי
אז יפקד דברי אל לבי דל זה המסר אל לבי

לבי לבי התורה והאדם חבורם הוא נר אלקים בארץ התורה היא
לחב מתפרד משביב היושבי בשמים והאדם בשני חלקיו
אבוקה שואבת אור גופתילה נפתלת ונשמתו שמן זית וד בהסכבת
והצמדס יתמלא הבית כלו אורה יגלו לעיניך ארצות הדנהגה הבול
הבוללת ונבעו לך מצפוני המעשים אשר בהם תתפאר בהשאר בקו
וממשלת מחמוות העיתים בכל אשר תאוח נפטך ובהעזב שמירת
חמדת כתב הדת תשאר עם הזמן כגודד יחיד במדבר נורא ונתיבה
מעוותת בליל חשוך ורוח סערה וגשם שוטף באין משען ומשענה יהי
דרכו חשך וחלקלקית ומלאך הודפו ובמה יטע איפה ודע גא וראח
בי חבורם חסדי העל כרואו ופירודם מעשה ידי אדם הגה ידך עשך
ויבונוד

לבי זכור מוראך הפקד בידך רוח נדיבה כגד בארץ נאמנה
לביתך כאורח בחקך נשתה ללון ומדי האתה במאסרך בבית אפל
נושאת עיניו למח' אשר דקחה משם מחשבת משפלותה בגבחות רע
רעיותה הנצבות בראש פינה במקו' קדוש וזיא מתאבלת חסוד עליה ו
דב' על לב' כי אין זולתך לגאול וזיא אתך כמו הציפור הגלכדת קשור'
בידי הפתי היונק תביש המון צפורים עפות מימינה יעופפו בקניהם עם
חלשת זה הצעיר אשר יעצור בה ולבה בקרבה המס ימס ואם תפצת
לבל תשלח יד בפקדון הכבוד ושכ בביתך לעבודה ולשמרה ולמה ת
תגרה בדעת מבוכת מבוכת חשבונות רבים להגדיל תלאת מעשים
ועצבון ידים ואתה רואה מלאכת בתי הנפש הזאת ארכה ורחבה ומי
שנותנו קצרים מחשיג ואילו חינו אלה שני פעמי' לחחק המבוקש ומה
גם עתה בזהות ימי שני חיי מגורינו מעט ורעים ולא חשינו מדבר קטן
ועד דבר גדול

לבי זכור כוראך הפקד בידך רוח נדיבה לל כשמתיך בבית אפל הוא הגוף
והוא אתך כו' הכן זה המפלג על הנפש והגוף לבלתי טלוח יד כפקדון הלז לל
הזהר לבלתי טלוח ידך ולפסוע כפקדון הזה באמת הפקד כו' הכזר וטב כ
בביתך לעבודה ולשמרה לל לעשות כל המצטריך לה להשיב להשלמותה כעבודת
האדמה שהוא תכלית זריעת הזרע והטאד מוכן לחחק המבוקש לל המבוקש ט
טלמות והוא רחוק כי יצטרך זמן ארוך להשיג דבר קטן ודבר גדול כדאמרינן
כפר' אין דדטין דבר קטן הוומת דאביי ורבא דבר גדול מעשה מרכבה :

שמעוני אנוי אלמדכם להועיל ראה לבי גם ראה הזמן סבל חבור
עצבים דניחאו הסתפק ממראה עיניך כשעור ההברחי
לעמידת החי אשר לא יעובנו האדם וחי קום בחר לך וקח מזמרת הא
הארץ מעט צרי לשמידת בריאת מעט דבש ללקיחת תענוג ואת היות'
תחרים וזיה למאבל לבדמת השדה ולבני האדם הדומים לה וכה לך
לרכלות רקב וסגלת עש כלה דמונס ושאונם חלוס אחד הוא פתרתו ע
עלות הגייה בלא עתה ורדת הרוח ברוח דברמה אחרי מות לבי חל
חלמא לשנאך ופשריה לערך זאת עצתי אם תאבה שימוע בעוד
כפתך רענה ואין עננה לכסות שמכך ואתה בחור וכוב ואמר כח ב

בך לדון אל חמערבה קל כאחד הצבאים להשיג ולהציל רבים מי ש
 מישיני שנת עולם ותנומות זמן יקיצו לשוב ריחך ואור ירחך ואתה למ
 למה תשכב ותרדם למה תתעצל לנצל עדים כצל הלהתנצל מעון הע
 העצלה והכסלה קום קרא לתבונות ותבאצה עד אשר לא יבוא ימי ר
 רעה עד אשר לא יצא גורמים חלוצי שיבה יחליפו כח גדול בענות ח
 חלושה וימירו גבורה במורד לבב והזמן אשר חברתו הסתה אותך ת
 יתיצב מנגד כמצחק עליך בנבול עליך באבון פעליך בבלי געליך ב
 בעפר שעליך ומוצק רעליך מכוס מעליך ובלות מעליך בכבד עולך
 ובחשך אחרי היותו באמונה אתך ושעיפים סעיפים אשר שנאך בה
 בהתנכרם על נעורי למכרם לאויביהם ואין חולה מהם על מחלתי ג
 גם הזמה יחפך לבכם ימרו אשר הרעו והביטו אשר דקרו לאמר מה
 זאת עשינו כי שלחנו הימים הראשונים מעבדינו והם היו טובים מאלה
 לצאת ולבא ולעשות חיל ובי תחשוב אורך ימי בחורותיך כימי השמים
 לרוב וכי יש ערך עדנים להרע ולהשיב ותאהב על זאת התקוה לחטוא
 היום ומחר תשוב ויש אתך ממשלה לעזוב גם היום מרי שיחך ומעוות
 פעליך שקר אתה חבר כי הכל ימיד עלי ארץ וכל אשר תתרשל על
 חטא מעשותו ברחותו למחרתו תוסף סרה וכל אשר תאמ לבשאפנה
 אשנה תשנה באלת כי מי יודע מחרתך התשיגנו ואם יחר לנבל כל
 מאומה עד אור הבוקר ונמצאת מתאמץ ובוטח על עולם שאינו שדך
 ראה תוחלת התועלת והתשועה נכזבת לך לעולמים אם אינך מבלט
 את נפשך הלילה :

שמועוני אחי שתף גם האזנים ללב כי גם הם יצטרכו מאד לשלמות לשמ
 לשמוע ולהבין מאמרי החכמים הזמן סכל חבור עצבים לשון
 עצבון היחזק שלא יעזבו האדם וחי והם כמו המאכל והמשתה תעט צרי
 לשמירת בריאות ר"ל שתתקדל בלקיחת המזונות שתקח מהם האוים בבריאות
 המולדים דם טוב ולא תהיה כוכתך רק כדי להיות בריא וחזק לעשות רצון
 אבך טבאמים תעט דבט הוא כנוי אל המשגל באמת ללקיחת תענוג ר"ל תע
 תעסוק בו תעט רק כדי לקיים המין והמתי תחיים ומה לך לרכלות כלה וסג
 וסגולת רקב ר"ל ומה לך אל הקנינים המדומים כל המונס ושאנס חלום א
 אחד הוא ואין בהם רק הדמיון לבד שתרונו עלות כו כמו בחי ימי אל תעל
 תעלני ר"ל כחיתות חלמא לשנאך ופשרי לערך

אמן אחרי ראיתך לבי עם חזקת התשוקה והחשק לשלמויות
הנפשיים חזה שוכב בחיק הזמן לדון בין שדי אהבני גם אתה
לאחוז בזה וגם מזה לא תוכל

לבי זאת עצתי אם תאבה שמוע בענוד כמו קדיש ועיר לל אם תאבה שמוע
לדבר ה' ית' ואתה בחור וטוב כו' לל כי נחשב אתה לפני מלכך ואשר כח כך לר
לרנן אל המערכה כאחד הצבאים לל מצבא השמים להשיג המושכלות ולהציל
לל להבדיל ולהפריד הצורות ולהפשיט מעצמיהם ורבים מיטיבי שינת עולם
דמה החושקים לתאוות הגשמיות ליטן כי השינה עריבה עד מאד למסתפק בה
בהכרחי לבד וצריכה מאד לבריאות הגוף אמנם הרוב הוא מזיק ומבי' העצלה כן
התאוה ההכרחי טוב מאד לקיום המין אמנם היוצר הוא מזיק ואמר כי השנים
שינת עולם כאשר ביארתו יקיצו לל יתעוררת לעשות כמוהו ואח' למה תשכב ות
ותרדם כל זה כפל לדבר ימי הרעה הם הזקנה וכפל בתאמרים שונים והזמן
אשר חברתו הסתה אותך לשון התגר' יתצב מנגד לל כי לא יושעך הוא בנבול
עליך כו' לל כאשר תקוץ במעטך הרעי' ותהיה מתגלל בעון הזמן ובתאוותיו
ורשתך היתנו לל הזמן היה צד אותך כציפור בפח באמנה אתו לל אתך ושעשיו'
שעשית לל מחשבות לבך המסתעפות לרע אשר טכאך בהתנכרם לאויבים לל
שהם המתאכזרות עליך ונותנים אותך ביד אויבך ואין חולה לל כי אין במ
במחשבותך דרך שיבקש ארובה למחלתו יכירו את אשר הרעו לל כי בבאימי ה
הזקנה ותבכה טלהבת התאוות תכיר בעצמך כי הרענות עד היו' והביטו אל אשר
דקדק לל אשר דקדקך ברמחי הבטלה והעצלה באכזר הזמן אשר חלף אשר לא י
יונתן תמורתו והוא מוכן וכל אשר תפרטל על הטוב לל כי אין לומר אחטא
ואשוב כי מי יודע תמורתו התענוג מוכן הוא תחלת התשוב' ככזבת כמו לא יכזבו
מימינו אם אינך ממלט כששך הלילה לל בעול הזה אשר הוא כלילה לפני העולם
הבא אך אמנם אחרי וכו' הנה יסרתך שתתעסק בטכליות ובשלמות הנפשי
אמנם את' שוכב בחיק הזמן ללון בין שדי אהבני לל המסתפקים בתאוות לבד
המה יבלמו אבל אתה אף כי מנעתו ממך רוב התאוונ' לא מנעתו ממך כל לאחוז
בזה לל במושכלות וגם מזה לל בתאוות לא תוכל עשה זולתם רק הסתפק בה
בהסתי' מהם לבד

גשח נא אלי ואורך גדולות יבצורות להשיג חפצך אלהגם הם ת
תחלת אמרי ופתח דברי היות רעומר עלי המעשה הזה
לחתפתות ללחש הנחש המנחש אשר ידעת עותתו מיס היותו ולהתע
ולדתעורר מנעירת אתונך אשר בחנת סכלותה להתהלך בחוץ על מ
משענתה הזמה לנעימי הימים צמא למי חמודתם בכל המון רעין ח
הממלאים את הארץ לקרוא מלחים וחובלים מעמיקים מחזיקים תו
תוץ וחבלים להריץ מאת ספינות בים נשאות זהב וכל הן עתק
ולשים נוגשים ושרי מסים על ששים כרכים ביבשה כי מה בצע בה
בחמון חמודות ושעשועים הכל המה מעשה תעתועים אבל אחרי א
אשר למצוא חפץ והשיג איל והדוסף עלי ותלמי ראש לא חמלת תת
בברותי ראש הרישול אשר בן רותני ומחרות קנאות שככה השבעתני
לכה שמעה בקולי איעצך הפליג השקידה על הלימוד ועל בקשת הת
התועלות והודרו על כל מה שתשלט על קנינו בצדק וגם אתר ידיעה נ
נסבלת כל אשר תמצא ידך לעשות בבחך עשה לא ימנעו ממך חול
חולש רעין ועצלות ידים ופקח עיניך וראה כי רבים חללי האיש ועצ
ועצלות ידים אשר הפיל מחללי הגזרה החרתה אשר היא נחמת הפ
זפתאים בטח לבי אחרי תכלית הבטחון בכוראך בעזר החריצות ות
ותשועת העצה כי בס יברך גבר וכי יברך אלקים את האדם שלח ע
עזרו במעשהו ואת כל אשר הוא עושה ה מצליח יוכל אפילו יושב ובטל
תלמוד לומר בכל אשר תעשה ואל ישיאך הרפין והעצלה שיש לזמן ג
גזרות רשומות כל השתדלות עמהם שקר כי זאת עיצת נפתלי לבב כל
ידעו בגפשותם השיב להם טוב טעם ודעת להאיר להם פני מצפוני מח
מחשבי זמנם ולסקל לעיניהם נתיבות עולמם והם נשארים באפלת ח
המקרים והתמורות המגיעות בעור ימשש נגד השמש מוכים בסגורי ח
הפתיות לואים מיצוא פתחי התשובה המושמת נגד פניהם והיא רחו
רחוקה הרחק מאד מאדם שכמותם ועתה כאשר צר להם וראותם
תכלית הכלה והאבדן יתרעמו מזמנם ואל עליוניהם ינופפו יד לזכות ע
עצתם הנבערה לאמר נקיים יצאנו מה לעשות ואלקים גור : מה

מה לעשות עוד בחיל וככח ובעצת שכל ולא עשינו אך שקר התחלנו
הגבור ביום רעה ושוא תשועת אדם ביום עברה מפני עליך תצא דור
הרעות אך לשקר שמרנו המעותר הברחי ואין לאל ידנו לדחותו
הגזרה אמת ואנחנו בדאים זאת בודאי חבת הענייה שאין ראי ב
לחמול עליה לרוב סבלותה אחר שהצנינים בצדיה וחשבים בעיניה ו
ובל ידעה מה :

גשח נא אלי עוד אמר כי יורוך דרך תטיב בו שלמות ומוסר אם תשמע
לי להתפתות לכחש הוא יצר הרע ולהתעורר מנעדרת אתונך לל
החומר הנמא לבשימי הימים נמא למי חמודיהם כל זה כנוי אל התאנות והקצ
והקנינים המתמים אבל אחרי אשר למצוא חסן לל אחרי כי להגנתך הקצין
והכבוד והתמון לא חמלת תת בברותי רוע כמו רוע ולענה אשר בו מותקני
שהוא סבת מתתי המיתה החמיתית השבעתי לטון טובע לך שמעה בקולי אי
איעזך הסגב טקידה על בקטת התועלת האמיתית שהיא השלמות והזדון על מה
שתשלוט על קנינו בצדק לל שתזהר ממה שאין לך דין עלת כי רבים חללי היא
הימוש ע"ד אל תרשע הרבה אשר היא נחמת הפתאים לל הגזרה כאשר נבאר ע
עוד : בטח לבי אחרי תקלית הבטחון בבואך לל כי החריצות ותשועת הצצה י
יבורך בס גבר ואמר שאל ישאך לבך לאמר כל מעשי הכרחיים והנני מוכר ח
לעשות כן וכך מצד מערכת הכוכבים כאשר חשבו הוכרי טמים ע"כ אמר זה ל
להודיע כי הכל בבחירתך ואין מקריחך באחד מן המעשים הטובים או הרעים
רשמנות כמו אמתות זאת עצת נפתלי הלבב וכפל משלו במלות טונות ועתה
כאשר צר להם לל כאשר יבואם המקרים על דרך המוסר בהטעה פרטית
לא יטובו מדרבם הרעה רק יאמרו נקיים אנחנו ומה לעשות ואלקס גר לל כי
ישנו מעשיהם הרעים ולא יקבלו המקרים ע"ד התוכח צדק ייחסוהו אל הקרי וה
והזדמן ויחסו עול להם יתב ולא להם אך לשקר שמרנו עוד זה דברם המעותר
הכרחי הם הדברים הנחשים תמיד והם הכרחיים לחיים כמו החוס והקור כו
רק הגזרה אמת ואנחנו בדאים ויאמתו היות הגזרה חלה על כלם הצדק והר
והרשע חלילה לאל מעול זאת חבת הענייה אשר אין ראוי לחמול עליה כי נכער
עצתם מאד להצנינים בצדיה והטחים בעיניה לל מעשיהם הרעים ובל ידעה
מה לל כי לא ירגשו במותם :

מה

מה יתאונן אדם חי מדבר בעל חיים לדתקרב בהם למועילו ולתת
 משומר ממוזיקו ובעל שכל להוסיף בו עלילות ותחבולות בת
 בתקן ודחיות המועיל והבזיק מהם על פגעים כי ידביקוהו בפועל ידיו
 לבלתי ידע ובמלאכתו לתתה חרם והי' לא תצלה אחרי אשר במנתו
 גזל סגולת חיותו והכביד בנטל עצלות קלות תנועתו ואחרי אשר בד
 בדעתו הפסיד דעתו וברצונו שכל את ידיו לבעבור חדיח עליו בשתי י
 ידיו את הרעה על כן לבי לא תספיקך דעות המעשים אל הזמן מ
 מבלי תקן עצתך וטוב העצה גם היא הבל בזולת עוצם חזיונות על
 דוצאת הפועל וחבור שניהם בכתבי הנבואה נקרא רוח עצה וגבורה
 וחנה שכל העצל כבנפי הנמלה וכאבוקה ביד העור שניהם להוסיף מ
 מעמם לבעליהם לא לעור ולא להועיל

מה יתאונן אדם חי וזכר גדר האדם חי מדבר בעל חיים כו' לל צי
 כונסא שלם בתכלית השלמות מדבר לל מטכיל לל טס בו כלום
 כונו הידים והרגלים ושאר מטוטי החושים להתקרב בהם למועיליו ולתתן מט
 משומר ממוזיקו ובעל שכל להוסיף בו עלילות לל שבאכלו יוכל להכזל מכל ה
 המקרים ההיים וידחה ממנו המזיק ויקריב המועיל ולא יחטא כי אם בבחירתו
 והכביד בנטל עצלתו קלות תנועתו כי לא יהיה זרין לפני המקרה מכמה פגעי
 ואשר אין בדעתו לל כי כשלא ידע דרך המלט מן המקרים הפסיד דעתו ורצונו
 לל על כי לא הרגילו במטכלות שכל את ידיו לשון שטולה וגלמודה לבעבור ה
 חדיח בשתי ידיו את הרעה להביאה עליו כי לא ימצא חדיי התשובה על כן אל
 תספיקך הנחת המעשים אל הזמן לל שלא תניח מעטך אל המקרה וההזדמן
 מבלי תחשבה כס וכלי תקן ענות גם הוא הבל לל כי אין זה תיחוס רק אל הכ
 הכסילות בהניח מעשיו כולת עצם חזיונות ועל הוצאת המעשים והמחשבות
 אשר כן כח אל הפועל בלי עצלה וליאות והנה שכל העצל כו' המטל מוכן
 תעמם מטו

ודע נא וראה כי כאשר אתה בן אדם נתנדך אל קוד עליון על כל ה
 המוצאות בחירות וכי תראה שמך גבהו ממך ותביט בוכבים נשג
 נשגבים כירמו

לא תדמח ולא תחשוב היות רצונך תחת משפטיהם אשר גבלו ראש
ראשוני לך לבדך נתנה הארץ אק להם בתוכה ממשלה וחכמה בכל
מה שיש לה התלות גמור בבחירה כי תבחר ותקרב דרכים נערכים ומס
ומסלולים שקולים במספר במשקל לכל הלא אצלת לך ברמת בחס
בחשבון מחשביך וטוב אזנס כי למעשיך יש זכרון ומן האלקים ידעת
ספורות וכי תבצור כרמי וממך ועלילותיך תעולל כאיש נרחם וכמו
שיזמן לא בבחירה ולא בחשכל ואת אשר ישים המקרה בפוך אותו
תדבר וכו' תדבק ראה הזבשת חזם את פני ההולכים בקרב לשלול ש
שלל למלא חדריו ופחו המהירו ריקם השיבני כי בחר אתה במעשי
לבשתך וגם לחרפתי ומחריסי ומחריבי ממך וממני יצא ומה אחשוב
או גזרת עירק על יבשת חבצלת שרוני כי בחרדכת עצלותי חלום חל
חלמתי ואק לאלקים פתרונים עלינו תלונותינו לא על ה'

ודע נא וראה עוד דבר על דרכי האדם ומחשבותיו לחלק כתצות הש
השלמות מלפני האלבים בו נתקן אלקים עליון על כל המוצאות
הבחירות לל ניתן כך שכל לבחור מכל הנבראים כי אין במציאות השכל ידע
בחר בטוב ומאוש ברע וזאתך על כן הזהירך שלא תטעה בזה למאוכ היות ת
תחת משפטי הכוכבים ומערכתם לך לבדך נתנה הארץ והס לא ירחחו בחר
בחירתך להרע או להטיב ואין להם ממסלה רק להטיב הנופים והחמדים ללב
ללבעם צורה או להפטיטם צורה והוא אחד בכל מה שיש בו התלות גמור בבחי
בבחירתך כי תבחר ותקרב דרך כו' לל כי כאשר תבחר דרכי השלמות הלא
אצלת לך ברמות בחשבון מחשביך ללא הפרעת לך שלמות חסוב טכחמ
סכחמזבים ומן האלקים ידעת ספורות לל כי בהתעסקך בדרכי השלמו
או תדע דרכי היתוכי תבצור כרמי וממך לל וכאשר תכנס בפרדס מבלי
הצעותיו ועלילותיך תעולל כאיש נדהם כי תהיה נבויך המחשבה והרעיון ולא
תחשוב אל האמת רק אשר ישים המקרה בפוך חונתו תדבר ראה הזבשת היו
לל כי תצא לתרבות רעה ואם דבש אכלת תקיחוכו ותבייש פני האלבים כן
בקרב לשלול שלל לל החמדים להכנס בחקירת השלמות למלאות ח
חדדים לל חדריו לבי ופחו המהירות לל המהירות טהיה לך נכטלת רק השיבותני
כי יראתי להכנס גם אני פן אענט כי בנחר אתה למעניטי כי בחר אתה לענטני
לבשתך לל כדי שלא ארעט בבשתך וגם לחרפתי אם אעשה כמורך מהרסי ומח

והחייבי חוקי ומצויו יצאו לל כי אכחנו היינו בעבדינו ומה אהמנו עז גזרת
עירין על יבוסתנו לל ואלו אהמנו טהור גזרת חלקים להחייבי ולגרטי מנן עד
עדנו כי בתדמת תזימתנו לל כי במחשבותנו ידחה ליסידה כן חלום חלמתנו
לל חלום הוא ואין לחלקם לל ואיך נרדך ליחס אל המי זה העול כי עלינו תל
תלונותינו לא על המי לל כי אכחנו הכוחד הטוב והדע ואמר הדענו לכפשותינו:

לבי לבי לך אל חכמים ותאו למטעמותם ויהי שביליהם כונם

כנר וכנס תשא את שמותם זאת עשה עשה רדי מחמדיהם

וסודותם רצונם יבעיסך לקנא בעצמתם וכעסם ירצך לעבוד עבדתם

קח נא ברכה עלי קהלתם ושמח לבי בעל כל חן בגערותם כי תוצאות

תשועה יפוצו לך מומעינותם ועל שרשי האמת יעמוד לבך מנקלי שיח

שיחותם לבי ראשית כל דרכיך תאמין שיש על כל יש מי שהוא סבתו

וסוף כל הסבות אחת אשר לא תשתנה הוא הנמצא שאן גבול לשל

לשלמותו ולא תקיף על חלק מצער ממנו ידעת כל בעל שכל

ותאמין שאיננו גוף ולא כח מכחותינו מתערב או בלתי מתערב ושחוא

אחד לא אהדות הפמה אבל נמנע הרבוי והחלוק בו מכל צד ושתארי

החויב מנועי ממנו מדר שיהיו נוספי עליו או חלקי שונים ממנו ושיש לו

ידיעה בפרטינו לגמול ולהוכיח במשפט ובחסד שהם שני חלקי תנת

הנהגת חכם ושחוא הנצחי אשר לא סר מחיות ושאליו לבח יאתה

העבודה והתפלה ושכל מה שזולתו נברא ומחודש ובלתי ראוי שיעבד

ושיש במציאות מלאכי עליון גבוה מעל גבוה וקדושים המה מראשית

דרכם ודבר אין להם עם ענן וערפל הם המה אשר הקרא לשבת א

אחריו ראשונה במלכות ימשיכו הקיום לראשני הגופות ונכבדיהם ו

ושיש מהם מלאך מליץ בשפל מדרגותם שמתו בראו חונן שכלינו

תחת שמי ה' המציאות וההשלמה והחשאר וההיצירה האנושית מב

מבחר כל המשתנים בעצמם אבל כל נצחי באישו יותר נכבד ממנו:

וכי זרע ישראל עדת ה' : וצאן

צאן מרעיתו מבחר האגוש וסגולת הארם וזיתא מפני זה חזנתגח
והעין כמעשיהם יותר חזקה ומיוחדת ובחמלת ה' עליהם ואהבת אב
אבותיהם נתיחדו בתורתו הקדושה אשר לא תשתנה דת נתנה מאביד
הרועים אשר הוא אדון כל הנביאים אשר מעולם עוד בארץ נבחרת
רחבת ידים מקוד כל שלמות אמתיו ומדומה עוד בחכמות אמתיות ו
ומושכלות נקיות בעבורם יקרא להם בראשונה עם נבון וחכם ושאחר
זאת בהבדיל מעבה ענני עונותיה בן הארץ ואלקי ובינם כמעט נדעך
עליהם קצת מבחירות ההשגה להעזב אל המקרים המרים המאריל
והיתה ארצם לשמה ולחרפה וחלשה בהם ידיעת אמתות התורה וסת
וסתריה ודסתתרה חכמתם ובינתם וחזק עליהם העונש עד שמאסו
וישנאו פזוריהם בארצות הגוים אשר נעתקו שם ושאחרכן כמה שיבא
מחזקן תשובנה הסגלות כלם אל עצמותם הקדומה ישוב המלכות ו
ותצמח החכמה ותחזק ההשגחה ויאור עיני הלבבות בחדרי חסתרים
התוריים בשוב ה' את שבות עמו ועינינו תחזינה ותכלית כל הטובות
הזמניות חיות מיתי ישראל בגיותם ונפשותם הראשונות להראות בהם
את מעשה ה' כי נורא הוא : סוף דבר תשמאל לבי או תימן תאמין
בכל מה שתאמין בו אחרון הגאונים בזמן ראשם בחשיבות הרב המו
חמורה חגזול רבנו משה בן הרב הגדול רבינו מיימון וצחל אשר און
ערוך אליו בכל חכמי ישראל אחר חתימת התלמוד בזאת אני בוטח
אשר בכל חדרי החכמה והתורה את ה' אלקיך תירא :

סוף דבר תאמין לבי כי כאשר הורנו הדרך הישר והטוב בספור דברים
לבד אל מבלי אות ומופת רק על דרך המוסר במלכתנו רצה ל
לגלות מאין בא לנו זה השפע נאמה ימצא האדם האותיות והמופתים חרותות
במטה איש האלקים אשר חבר המלכה הגדול ה'מכ"ס" ול והוא ספר מורה הנבנ
הנבונים אחרון הגאונים בזמן וראשון במעלה אשר אין עתך אלתי לל כי לא
נמצא כמותה איש טהיה על בכל חכמה וסיים ספרו בכל חדרי החכמה והתורה
אתה' אלקך תירא לל טמור בכל מדעך תורת מטה איש האלקים אב הנביאים
סיים בו תירא חנות כמתין תירא ואנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס הרי
תריג ואז לא תוכל להמת ככסל ותהיה בטוח להיות בן העולם הבא

וכאן השליש דבריו המסולא' מפז עליון המשוררי' הזה תפסוד זהב במשכיות
בסוף אין עתך להם . ברוך רהמכא דסייען פה טוכנינו כד כסליו רמת